

2 शमूएल

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24														

अध्याय 1

दाऊदले अमालेकीहरूलाई हराएर पछि सिकलग गए । यो शाऊलको मृत्यु भएको केही दिन पछिको कुरा हो । दाऊद त्यहाँ दुइ दिन बसे ।

2 तब तेस्रो दिनमा एउटा जवान सैनिक सिकलगमा आयो । त्यो मानिस शाऊलको छाउनीबाट आएको थियो । त्यसका लुगाहरू च्यतिएको र शिरमा मैला लागेको थियो । त्यसले दाऊदको अघि धोप्टो परेर उनलाई सम्मान गर्न दण्डवत् गर्यो ।

3 दाऊदले त्यसलाई सोधे, “तिमी कहाँबाट आयौ?” त्यस मानिसले जवाफ दियो, “म इस्राएली पालबाट आउँदैछु ।”

4 दाऊदले भने, “मलाई भन, के भयो?” त्यसले भन्यो, “हाम्रा सबै सैनिकहरू भागे । धेरै मानिसहरू मारिए । शाऊल र तिनका छोरा जोनाथन पनि मरे ।”

5 दाऊदले त्यस सैनिकलाई भने, “तिमीले कसरी जान्यौ शाऊल र जोनाथन मरेको कुरा?”

6 त्यो सैनिकले उत्तर दियो, “म गिल्बो पर्वतमाथि थिएँ । मैले शाऊललाई आफ्नो भालामा झुकेको देखेँ । पलिशती सैनिकहरू घोडा र रथहरूमा चढेर शाऊलको नजिक आउँदै थिए ।

7 शाऊल वरिपरि घुमे अनि मलाई देखे र उनले मलाई बोलाए ।

8 तब शाऊलले मलाई को हो भनी सोधे । म अमालेकी हुँ भनि मैले उत्तर दिए ।

9 अनि शाऊलले भने, ‘म नराम्रो घाइते भएँ । दया गरी मलाई मारिदे । म अधमरो भइसकेको छु ।’

10 उनका चोटहरू अति नै खराब थिए मैले निश्चय गरे कि उनि जीउने छैनन् । यसकारण मैले रोकिएर उनलाई मारें । तब उनको शिरबाट मैले मुकुट र पाखुराबाट बाजू निकालेर, अनि ती चीजहरू मेरो मालिक तपाईंको निम्ति ल्याएको छु ।”

11 दाऊदले आफू साह्रै दुःखी छु भन्ने देखाउनलाई लगाएका लुगा च्याते । अरु मानिसहरूले पनि त्यसै गरे ।

12 तिनीहरू दुःखले रोए । साँझसम्म तिनीहरूले केहि खाएनन् । शाऊल र तिनका छोरा जोनाथन परमप्रभुका इस्राएली मानिसहरूको मृत्युको कारण तिनीहरू साह्रै रोए ।

13 तब दाऊदले शाऊललाई मारें भन्ने जवान सैनिकलाई सोध्छन्, “तिमी कहाँबाट आउँदै छौ?” त्यस सैनिकले भन्यो, “म विदेशीको छोरा । एकजना अमालेकी हुँ ।”

14 दाऊदले सैनिकलाई भने, “परमप्रभुद्वारा राजा बनाउन छान्नु भएका मानिसलाई मार्न तँ किन डराईनस्?”

15 तब दाऊदले अमालेकीलाई भने, “तेरो मृत्युको निम्ति जिम्मेवार तँ आफै हुनुपर्छ । परमप्रभुले छान्नु भएका मानिसहरूलाई तँले मारें भन्दैछस् । तेरो आफ्नै भनाईमा त दोषी छस् भन्ने बुझिन्छ ।” त्यसकारण दाऊदले जवान नोकरलाई बोलाएर त्यस अमालेकीलाई मार्न लगाए । यसकारण त्यो जवान इस्राएलीले त्यस अमालेकीलाई मार्यो ।

16

17 शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनको शोकमा दाऊदले एउटा शोक गीत गाए ।

18 यहूदाका मानिसहरूलाई यो गीत गाउन सिकाउनु भनी दाऊदले तिनका मानिसहरूलाई अह्राए । यस गीतलाई धनु भनियो । याशारको पुस्तकमा यो लेखिइएको छ ।

19 “इस्राएल, कसरी तेरो महिमा तेरो आफ्नै पहाडमा नष्ट गरियो । साँच्चै, कसरी ती वीरहरू लडे!

20 गातमा यो समाचार नभन । अश्कलोनका बाटाहरूमा यो प्रचार नगर ती पलिशती शहरहरूले खुशी मनाउँछन् ती विदेशीहरू रमाउने छन् ।

- 21 म आशा गर्छु कि गिल्बोका पर्वतहरूमा पानी अथवा शीत झर्ने छैन । म यो पनि आशा गर्छु ती खेतहरूले केही पनि भेटी स्वरूप उब्जाउने छैनन् । ती वीरहरूका ढालमा खिया लाग्यो शाऊलका ढालमा तेल मोलिएन ।
- 22 जोनाथनको धनुले आफ्नो भागमा परेको शत्रुहरू मार्थे अनि शाऊलको तरवारले पनि आफ्नो अंशमा परेको कर्तव्य पूरा गर्यो । जबसम्म तिनीहरू मरेनन् तिनीहरूले शत्रुहरूको रगत बगाए । तिनीहरूले बलिया मानिसहरूको बोसो काटे ।
- 23 शाऊल र जोनाथनले एक दोस्रोलाई प्रेम गरे र जीवनको आनन्द मनाए, अनि मृत्युले पनि तिनीहरूलाई छुट्याउन सकेन । तिनीहरू एउटा गरुड भन्दा छिटो थिए र एउटा सिंह भन्दा बलिया थिए ।
- 24 इस्राएलकी छोरीहरू, शाऊलको निम्ति रोओ शाऊलले तिमीहरूलाई राता लुगाहरू दिए र सुनका गहनाले ढाकिदिए ।
- 25 बलिया मानिसहरू युद्धमा ढले, जोनाथन गिल्बोको टाकुरामा मरे ।
- 26 हे जोनाथन, मेरो सानो भाइ, मैले तिमीलाई साँच्चै हराएँ । मैले तिम्रो मित्रताको आनन्द धेरै लिएँ तिमीले मलाई दिएको मृत्युको प्रेम साँच्चै अचम्मकै थियो, स्त्रीको प्रेमभन्दा पनि गहिरो थियो ।
- 27 बलिया योद्धा रणभूमिमा नै ढले अब युद्धका हतियारहरू रहेनन् ।”

अध्याय 2

पछि दाऊदले परमप्रभुसँग सल्लाह मागे । दाऊदले भने, “के म यहूदाको कुनै शहरमा जाऊँ?” परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नु भो, “हो जाऊ ।” दाऊदले भने, “त्यसो हो भने म कहाँ जाऊँ ।” परमप्रभुले भन्नु भो, “हेब्रोनतर्फ ।”

- 2 त्यसै कारण दाऊद आफ्ना दुइवटी पत्नी लिएर हेब्रोनतिर लागे । (उसका पत्नीहरू यिज्रेलीबाटकी अहीनोअम र कर्मेल्को नाबाल की विधवा अबीगेल थिए ।)
- 3 दाऊदले तिनका मानिस र उनीहरूका परिवारलाई पनि ल्याए । तिनी सबै हेब्रोन शहरको छेउछाउमा बसे ।
- 4 यहूदाका मानिसहरू हेब्रोनमा आए र दाऊदलाई यहूदाका राजाको रूपमा अभिषेक गरे । अनि तिनीहरूले भने, “याबेश गिलादका मानिसहरूले नै शाऊलको लासलाई गाडेका हुन् ।”
- 5 दाऊदले उसका दूतहरूलाई याबेश गिलादमा पठाए । याबेशमा दूतहरूले भने, “परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशिर्वाद दियो । तपाईंको स्वामी शाऊल खरानी भएको कारण
- 6 परमप्रभु तपाईं प्रति दयालु र विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ र म पनि तपाईं प्रति दयालु हुनेछु किनभने तपाईंले यस्तो दयालु कार्यहरू गर्नु भएकोछ ।
- 7 अब बलियो र सहासी बन्नुहोस् । तपाईंहरूका स्वामी शाऊल बित्तुभयो । तर यहूदाका परिवार समूहले मलाई तिनीहरूका राजाको रूपमा अभिषेक गरे ।”
- 8 नेरका छोरा अबनेर शाऊलको फौजमा कप्तान थिए, अबनेरले शाऊलका छोरा ईशबोशेतलाई महनैम लगे ।
- 9 गिलाद, अशूर, यिज्रेल, एप्रैम, बिन्यामीन अनि सम्पूर्ण इस्राएलको राजा बनाए ।
- 10 ईशबोशेत शाऊलका छोरा थिए । उसले इस्राएलमाथि शासन गर्दा उनी 40 वर्षका थिए । उनले 2 वर्ष शासन गरे । तर यहूदाका परिवार समूहले दाऊदलाई पछ्याए ।
- 11 दाऊद हेब्रोनमा राजा थिए । दाऊदले यहूदाका परिवार समूहलाई साँढे सात वर्ष शासन गरे ।
- 12 नेरका छोरा अबनेर र शाऊलका छोरा ईशबोशेतका अधिकारीहरूले महनैम त्यागे र गिबोन गए ।
- 13 सुरुयाहका छोरा योआब र दाऊदका अधिकारीहरू पनि गिबोन गए । तिनीहरूले अबनेर र ईशबोशेतका अधिकारीहरूलाई गिबोनको पोखरीछेउमा भेट्टाए । अबनेरका मानिसहरू पोखरीको एक छेउमा थिए अनि योआबका मानिसहरू अर्को छेउमा थिए ।
- 14 अबनेरले योआबलाई भने, “यी सैनिकहरू माझ एउटा होडबाजी गराऔं ।” योआबले भने, “ठीक छ होडबाजी होस् ।”
- 15 यसकारण सैनिकहरू उठे । दुइ समूहमा आफ्ना आफ्ना सैनिकहरूको संख्या निर्धारण गरे । तिनीहरूले बाह्र सैनिक बिन्यामीन समूहबाट शाऊलको छोराको पक्षमा छाने । तिनीहरूले दाऊदका अधिकारीहरूबाट बाह्र जना मानिसहरू छाने ।
- 16 प्रत्येक मानिसले शत्रु सेनाहरूको शिर समाते अनि उसको कोखामा आफ्नो तरवार रोपिदिए । तब तिनीहरू लडे अनि एकैसाथ मरे । यसैकारणले यस ठाउँको नाउँ, “धारिलो छुरिहरूको मैदान ।” भनिन थालियो । त्यो ठाउँ गिबोनमा छ ।
- 17 त्यो होडबाजीले भयंकर युद्धको रूप लियो अनि दाऊदका अधिकारीहरूले त्यस दिन अबनेर र इस्राएलीहरूलाई हराए ।
- 18 सुरुयाहका तीनजना छोराहरू योआब, अबीशै र असाहेल नामका थिए । असाहेल जंगली मृग जस्तै कुद्न सक्थे ।
- 19 असाहेल सिधा अबनेर तिर दगुरे र उसलाई खेद न थाले ।
- 20 अबनेर पछि फर्केर हेरे र सोधे, “अरे तिमी हौ असाहेल?” असाहेलले भन्यो, “हो, मै हुँ ।”

- 21 अबनेरले असाहेललाई कुनै घात गर्न चाहेका थिएनन् । यसकारण अबनेरले भने, “मलाई नखेद-बरु कुनै अर्को सैनिकलाई खेद । तिमीले उसलाई जित्ने छौं अनि उसको हतियार लैजाऊ ।” तर असाहेलले अबनेरलाई खेद नछोडेनन् ।
- 22 फेरि पनि अबनेरले भने, “मेरो पिछा गर्न छाडि देऊ, होइन भने मेरो हातबाट तिम्रो हत्या हुन्छ । यदि तिमी मेरो हातबाट मारियो भने मैले तिम्रा दाज्यू योआबलाई कसरी मुख देखाउनु ।”
- 23 तर असाहेलले उसलाई पिछा नगर्न इन्कार गरे । यसकारण अबनेरले आफ्ना भालाको टुप्पोले असाहेलको भुँडीमा उनीदियो । भाला असाहेलको पछाडिपट्टि निस्कियो । अनि असाहेल त्यहीँ मर्यो । असाहेलको लास भुइँमा लड्यो । मानिसहरूले हतार-हतार गएर हेरे ।
- 24 तर योआब र अबीशैले भने अबनेर कै पछि लागे । अम्मा पहाडको पछिल्लो तिर सुर्य अस्ताउँदै थियो । (अम्मा पहाड गीहको अगाडितिर गिबोन मरुभूमि जाने बाटो तिर पर्थ्यो)
- 25 बिन्यामीन परिवार समूहका मानिसहरू पहाडमा अबनेर कहाँ आए अनि अबनेरलाई सहायता गर्न भेला भए ।
- 26 अबनेरले योआबलाई चिच्याएर भने, “के हामी सधैं एका-अर्कासँग भिडिरहने? यसबाट दुःख बाहेक केही हात लाग्दैन । मानिसहरूलाई आफ्नै दायू-भाइहरूलाई नखेदनु भनेर भन ।”
- 27 तब योआबले भन्यो, “परमेश्वरको नाममा तिमीले जे भन्दैछौं ठीक हो । यदि तिमीले केही नभनेको भए मानिसहरूले आफ्ना दाजु-भाइलाई बिहान सम्मै खेदिरहने थिए ।”
- 28 यसकारण योआबले उसको तुरही फूक्यो अनि मानिसहरूले इस्राएलीहरूलाई खेद नछोडे । तिनीहरूले फेरि इस्राएलीहरूसित युद्ध गर्ने कोशिश गरेनन् ।
- 29 अबनेर र तिनका मानिसहरू यर्दन बेंसी भएर रातभरि हिँडे । तिनीहरूले यर्दन नदी पार गरी दिनभरिमा महनैम पुगे ।
- 30 योआबले अबनेरलाई खेद नछोडे र फर्के । योआबले जब उसका मानिसहरू भेला गराए पछि थाहा भयो असाहेल बाहेक दाऊदका 19 जना अधिकारीहरू हराएकाछन् ।
- 31 तर दाऊदका अधिकारीहरूले अबनेर बिन्यामीन परिवार समूहका 360 जना मानिसहरू मारेछन् ।
- 32 दाऊदका अधिकारीहरूले असाहेलको लासलाई उसैका बाबुको चिहानको छेउ बेतेलहमा गाडे । योआब अनि उसका मानिसहरू रातभरि हिँडे । तिनीहरू हेब्रोन पुग्दा घाम भरखर झुल्कँदै थियो ।

अध्याय 3

शाऊलका परिवार र दाऊदका परिवार माझ धेरै लामो समयसम्म युद्ध भयो । दाऊद दिन दिनै बलिया हुँदैथे । उता शाऊलका परिवारहरू भने कमजोर हुँदै गए ।

- 2 दाऊदका छः जना छोराहरू हेब्रोनमा जन्मे । अम्नोन जेठो छोरा थिए, ऊ अहीनोअमको यिज्रेलीकी छोरा थिए ।
- 3 माहिलो छोरो किलाब थिए । उसकी आमा कर्मेलका नावालकी विधुवी अबीगेल थिइन् । साँहिलो छोरा अबशालोम थिए । अबशालोमकी आमा गशूरका राजा तिलमैकी छोरी माकाह थिइन् ।
- 4 काँहिला छोरा अदोनियाह थिए । अदोनियाहकी आमा हग्गीत थिइन् । अन्तरे छोरो रापत्याह थिए । उसकी आमा अबितल थिइन् ।
- 5 कान्छा छोरा यत्रो थिए । यत्रोकी आमा दाऊदकी पत्नी एग्ला थिइन् ।
- 6 जब शाऊलका परिवार समूह र दाऊदका परिवार समूहका बीच युद्ध भयो अबनेर साहरै बलिया भए ।
- 7 शाऊलकी एउटी नोकर्नी एयाहकी छोरी रिश्मा थिई । ईशबोशेतले अबनेरसित भने, “तिमीले मेरा बाबुकी नोकर्नीसित किन सहवास गर्यौ?”
- 8 ईशबोशेतका शब्दहरूले गर्दा अबनेर साहरै रिसाए । अबनेरले भने, “म शाऊल र तिनका परिवारप्रति इमानदारी छु । मैले तिमीलाई दाऊदको हातमा दिइन । मैले दाऊदलाई तिमीलाई हराउन दिइन । म यहूदाको पक्षमा काम गर्ने देशद्रोही होइन । अहिले तपाईंले यस स्त्रीको विषयमा मलाई दोष दिएर रीसउठाउनु हुन्छ ।
- 9 अब म प्रतिज्ञा गर्छु म त्यो साच्चै नै बनाउँछु कि परमेश्वर जे कुराहरू भन्नु हुन्छ त्यो हुनेछ । परमप्रभुले भन्नु भएको छ कि उहाँले शाऊलको परिवारबाट राज्य खोसेर दाऊदलाई दिन्छु । यहूदा र इस्राएलको राजा दाऊद हुन्छ भनेर परमप्रभुले सोचिसक्नु भएको छ । तिनले दानदेखि बेशेँबा सम्म शासन गर्नेछन् । यदि मैले त्यसो हुनलाई सहयोग गरिन भने म आशा गर्छु परमेश्वरले मलाई हानि गर्नुहुन्छ ।”

10

11 ईशबोशेतले केही भन्नुको सट्टा डरायो ।

12 अबनेरले दाऊदकहाँ दूत पठाए । अबनेरले खबर दियो, “यो भूमिमा कसले शासन गर्नु पर्छ हामी बिचमा त्यहाँ एउटा सन्धि

होस् अनि म तिमीलाई इस्राएलका शासक बन्मा सहायता गर्छु ।”

13 दाऊदले जवाफ दिए, “ठीक छ! म एउटा सन्धि गर्छु । तर म तिमीलाई एउटा शर्त राख्छु: जब सम्म तिमी शाऊलकी छोरी मीकललाई लिएर मकहाँ आउँदैनौ म तिमीसित भेट गर्ने छैन ।”

14 दाऊदले शाऊलका छोरा ईशबोशेत कहाँ दूत पठाए । उसको सन्देश थियो, “मेरी पत्नी मीकल मलाई फर्काई देऊ । तिनी मेरो प्रतिज्ञा थिइन् । तिनलाई पाउँनका निम्ति मैले एकसय पलिशतीहरू मारें ।”

15 तब ईशबोशेतले मानिसहरूलाई लैशका छोरा पलतीएल कहाँ गए र मीकल ल्याउनु भनेर अह्राए ।

16 मीकलका लोग्ने पलतीएल रूँदै उसको पछि बहूरीम सम्म गए । तर अबनेरले पलतीएललाई, “उसको घर फर्केर जानु” भनेको हुनाले फर्किए ।

17 अबनेरले इस्राएलका अगुवाकहाँ खबर पठाए । तिनले भनिपठाए, “तिमीहरू दाऊदलाई आफ्ना राजा बनाउन चाहिरहेका छौ ।

18 अब त्यो काम गर । परमप्रभुले दाऊदका सम्बन्धमा भन्नुभएको छ, ‘म मेरा इस्राएलका मानिसहरूलाई पलिशती र अन्य अरु शत्रुहरूबाट बचाउने छु । म यो काम मेरो सेवक दाऊदलाई लगाएर गर्नेछु ।”

19 अबनेर बिन्यामीनहरूसित पनि यस विषयमा बोले तब उसले हेब्रोनमा इस्राएलका मानिसहरूले के गर्न चाहन्थे अनि बिन्यामीन कुल समूहले पनि के गर्न चाहन्थे भन्नालाई दाऊद भएकहाँ गए ।

20 त्यसपछि अबनेर हेब्रोनमा दाऊदकाहाँ आए । तिनले बीस जना मानिसहरू लिएर आएका थिए । दाऊदले अबनेर र तिनका मानिसहरूको लागि भोज गराए ।

21 अबनेरले दाऊदलाई भने, “मेरा मालिक राजा, मलाई इस्राएलीहरू तपाईं भएकाँ ल्याउन दिनुहोस् । त्यसपछि तिनीहरूले तपाईंसँग एउटा सम्झौता गर्नेछन् । अनि तपाईंले चाहानु भए जस्तै इस्राएलमाथि शासन गर्नुहोस् ।” दाऊदले अबनेरलाई जानदिए । अनि अबनेर शान्तिसँग गए ।

22 योआब र दाऊदका अधिकारी युद्धबाट फर्किएर आए । तिनीहरूले धेरै बहुमूल्य चीजहरू शत्रुपक्षबाट जम्मा गरे । दाऊदले अबनेरलाई शान्तिसित पठाईसकेका थिए । त्यसै कारण अबनेर हेब्रोनमा दाऊदसँग थिएनन् ।

23 योआब र तिनका सम्पूर्ण सैनिक हेब्रोन पुगे । मानिसहरूले योआबलाई भने, “अबनेर ‘नेरका’ छोरा राजा दाऊद कहाँ आए अनि दाऊदले पनि अबनेरलाई शान्तिसित छोडि दिए ।”

24 योआब राजाकहाँ आएर भने, “तपाईंले के गर्नु भयो? अबनेर तपाईंसित भेट्न आयो तर तपाईंले त्यसलाई केही गर्नु भएन किन?

25 तपाईंले अबनेर ‘नेरका’ छोरालाई चिन्नु हुन्छ । ती तपाईंलाई धोकादिन आएका हुन् । ती तपाईंको कामकाजहरू अध्ययन गर्न आएका हुन् ।”

26 योआबले दाऊदलाई छोडेर गयो । उसले सीराको पोखरीको छेउमा भएका दूतहरूलाई अबनेरकहाँ पठायो । दूतहरूले अबनेरलाई फर्काएर ल्याए तर यो कुरा दाऊदले थाहा पाएनन् ।

27 जब अबनेर हेब्रोन पुगे योआबले उसलाई मूल द्वारको छेउमा ऊ सित गोप्य कुरा गर्न भनि लागे अनि योआबले अबनेरको भुँडीमा छुरी हान्यो । अबनेर तत्कालै मरे । अबनेरले योआबका भाई असाहेललाई मारेका थिए । यसकरण अहिले योआबले अबनेरलाई मारे ।

28 पछि दाऊदले यो सुने । दाऊदले भने, “म र मेरो राज्य अबनेरका मृत्युबारे सदा-सर्वदा निर्दोष छ । यो परमप्रभुले जान्नुहुन्छ ।

29 योआब र उसका परिवारका सदस्यहरू यसको दोषी छन् । उसका सम्पूर्ण परिवारलाई यसको दोष दिन सकिन्छ । मलाई आशा छ अब योआबका परिवारले साह्रै कठिनाइका दिन देख्नु पर्नेछ । मलाई पूरा विश्वास छ त्यसका परिवारका सम्पूर्ण सदस्यमा कोरको बिमार सल्कने छ । बैशाखी लगाएर हिँडने छन्, युद्धमा मारिने छन् अनि भोक भोकै रहनु पर्नेछ ।”

30 अबनेरले तिनीहरूका भाई असाहेललाई गिबोनको युद्धमा मारेको कारण योआब र उसको भाई अबिशैले अबनेरलाई मार्यो ।

31 दाऊदले योआब र तिनका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई भने, “लगाएका लुगाहरू च्यातेर शोकाकुल वस्त्र धारण गर । अबनेरलाई हेब्रोनमा गाडे । दाऊद पनि मलामी गए । राजा दाऊद र सम्पूर्ण मानिसहरू अबनेरको चिहानमा रोए ।

32

33 राजा दाऊदले अबनेरको मलामी जाँदा दुःखको गीत गाए: “के अबनेर मूर्ख अपराधी झै मरे?”

34 अबनेर, तिम्रा हातहरू बाँधिएका थिएनन् । तिम्रा खुट्टाहरूमा साङ्गली बाँधिएको थिएन । होइन, अबनेर, तिमीलाई दुष्ट मानिसहरूद्वारा मारीयो ।” तब सबै मानिसहरू तिनको मृत्यु शोकमा फेरि रुनथाले ।

35 दिनभरि नै मानिसहरू आएर दाऊदलाई भोजन ग्रहण गर्न अनुरोध गरे । तर दाऊदले प्रतिज्ञा गरेका थिए । उसले भने,

“यदि घाम अस्ताउनु अघि मैले भोजन ग्रहण गर्ने भने परमेश्वरले मलाई धेरै दुःखहरूले दण्ड दिऊन् ।”

36 सबै मानिसहरूले हेरिरहेका थिए अनि तिनीहरू राजा दाऊदले गरेका कार्यसँग सन्तुष्ट थिए ।

37 यहूदा र इस्राएलका मानिसहरूले बुझे कि राजाको कुनै हात छैन नेरका छोरा अबनेरको मृत्युमा ।

38 राजा दाऊदले उसका अधिकारीहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई त्यो थाहा छैन आज इस्राएलका एक महत्वपूर्ण अगुवाको मृत्युभयो ।

39 आज म नयाँ राजा भए तापनि, कमजोर छु अनि यी सरुयाहको छोराहरू जसले मलाई धेरै दुःख दिएका छन् । म आशा गर्छु परमप्रभुले यी दुष्ट काम गर्नेलाई तिनको दुष्टताको निम्ति सजाय दिनुहुनेछ ।” शाऊलको परिवारमा समस्या

अध्याय 4

शाऊलका छोरा ईशबोशेतले अबनेरको मृत्युको खबर सुन्छ । ईशबोशेत र तिनका सबै मानिसहरू डराए ।

2 दुइजना मानिसहरू शाऊलका छोरा ईशबोशेतलाई भेट्न गए । ती दुवै मानिसहरू फौजका कप्तानहरू थिए । तिनीहरूका नाउँ रेकाब र बाना थियो । बेरोतका शिम्मोनका छोराहरू थिए ती दुइ । (बेरोत बिन्यामीन कुल परिवार समूहका अधिनस्त भएकोले तिनीहरू बिन्यामीनी थिए

3 तर बेरोतका सबै मानिसहरू गित्तैममा भागे र अहिले सम्म तिनीहरू त्यहीं छन् ।)

4 शाऊलको छोरा जोनाथनका मपीबोशेत नामका छोरा थिए । जब मपीबोशेत पाँच वर्षको हुँदा यिज्रेलबाट शाऊल र जोनाथन मारिएको खबर उसको घरमा आयो । ती शत्रुहरू आइरहेछ भनेर डराइन् मपीबोशेतलाई स्याहारन उसलाई समातेर टाढा भागिन् । तर जब छिटो-छिटो भाग्न थालिन् त्यो बालक भुइँमा लड्यो । यसरी उसको दुवै खुट्टा लङ्गडो भयो ।

5 बेरोतीका शिम्मोनका छोराहरू रिकाब र बाना मध्यान्हमा ईशबोशेतको घरमा गए । ईशबोशेतमा गर्मी भएकोले आराम गरिरहेका थिए ।

6 रेकाब र बाना त्यस घरभित्र केही गर्नु लिनै निहुमा गए । ईशबोशेत आफ्ना ओछ्यानमा पल्टिरहेका थिए । रेकाब र बानाले ईशबोशेतलाई छुरीले घोचेर मारे । तब तिनीहरूले त्यसको टाउको काटेर तिनीहरूसितै लिएर गए । तिनीहरू रातभरि यर्दन बेंसी भएर हिँडे ।

7

8 हेब्रोन आइपुगे अनि दाऊदलाई ईशबोशेतको टाउको सुम्पे । रेकाब र बानाले राजा दाऊदलाई भने, “तपाईंका शत्रु शाऊलका छोरा ईशबोशेतको टाउको यहाँ छ । उसले तपाईंलाई मार्न चाहान्थ्यो । परमप्रभुले शाऊल र उसका परिवारका मानिसहरूलाई आज तपाईंको खातिर सजाय दिनुभयो ।”

9 तर दाऊदले रेकाब र उसका भाइ बानालाई भने, “परमप्रभु शाश्वत हुनुहुन्छ, निश्चय नै उहाँले मलाई धेरै बिपत्तीहरूबाट बचाउनु भएको छ ।

10 तर पहिले एकपल्ट एउटाले सोच्यो यो समचार मेरो निम्ति असल थियो र भन्यो, उसले भन्यो, ‘हेर्नु होस् शाऊल मर्यो ।’ उसले सोच्यो यो खबर सुनेर म उसलाई उचित पुरस्कार दिन्छु । तर मैले त्यसलाई सिकलगमा मारिदिँ ।

11 यसैकारण तिमीहरू, दुष्ट मानिसहरूले निर्दोष मानिसलाई उसको घर भित्र सुतिरहको बेला मार्यो, अब म तिमीहरूलाई मारेर उसको मृत्युको बदला लिनेछु, अनि म तिमीहरूलाई यस भूमि देखि धपाइदिनेछु ।”

12 यसकारण दाऊदले उसको सैनिकहरूलाई रिकाब र बन्नाहलाई मार्न आदेश दिए । सैनिकहरूले रिकाबको र शरीरलाई बन्नाहका हात खुट्टाहरू काटेर हेब्रोनको पोखरीको छेउमा झुण्ड्याए । तब तिनीहरूले ईशबोशेतको टाउकोलाई अबनेरको चिहान भित्र हेब्रोनमा गाडे ।

अध्याय 5

त्यसपछि इस्राएलका सबै परिवार समूहहरू हेब्रोनमा दाऊदलाई भेट्न आए । तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “हेर्नुहोस्, तपाईं र हामी एउटै परिवारका हौं!

2 जब शाऊल हाम्रा राजा थिए, त्यस समयमा पनि तपाईं इस्राएलका सैनिक अगुवा हुनुहुन्थ्यो । तपाईंले हामीलाई युद्धमा दोहरोयाउँनु भयो अनि तपाईंले हामीलाई युद्धबाट पछि फर्काएर ल्याउनु भयो अनि परमप्रभुले पनि तपाईंलाई घोषणा गरिसक्नु भएकै छ, ‘तिमी मेरा मानिसहरूको गोठालो हुनेछौ, र इस्राएलीहरू माथि शासक हुनेछौ ।”

3 यसरी इस्राएलका सबै अगुवाहरू हेब्रोनमा दाऊदलाई भेट्न आए । राजा दाऊदले ती सबै अगुवाहरूसँग परमप्रभुको सामुन्नेमा हेब्रोनमा एउटा सन्धि गरे । त्यसपछि ती सबै अगुवाहरूले दाऊदलाई राजाको रूपमा अभिषेक गरे ।

- 4 जब दाऊद राजा भए उनी 30 वर्षका थिए । 40 वर्षसम्म तिनले शासन गरे ।
- 5 हेब्रोनमा तिनले यहूदामाथि साढे सात वर्ष शासन गरे अनि इस्राएल र यहूदामाथि यरुशलेममा 33 वर्ष शासन गरे ।
- 6 राजा र तिनका मानिसहरू यरुशलेममा बसिरहेका यबूसीहरूको बिरुद्धमा गए । यबूसीहरूले दाऊदलाई भने, “तिमी हाम्रा शहरमा पस्नसक्दैनौ । यहाँसम्म हाम्रा अन्धा र लङ्गडाहरू नै तिमीलाई रोक्न यथेष्ट हुनेछन ।” (तिनीहरूले किन यसो भनेपछि दाऊद तिनीहरूको शहरभित्र पस्नसक्दैन भन्ने विचार थियो ।
- 7 तर दाऊदले सियोन कै किल्ला जिते । त्यस किल्लालाई दाऊद शहर बनाइयो ।)
- 8 त्यस दिन दाऊदले उसका मानिसहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू यबूसीहरूलाई हराउन चाहान्छौ भने पानी बगीरहेको सुरुङको पर्खाल भित्र भएर ‘अन्धा र लङ्गडा’ शत्रु भएकहाँ पुग ।” यसकारण मानिसहरूले भन्ने गर्छन्, “अन्धा र लङ्गडाहरू पवित्र स्थानहरूमा आउन पाउदैन ।”
- 9 दाऊद यहि किल्लामा बस्ने गर्थे यसकारण यो ठाउँलाई “दाऊदको शहर” नाउँ दिए । दाऊदले अर्को क्षेत्रमा उन्नति गरे अनि यसलाई मिलो नाउँ दिए । त्यस शहर भित्र उसले धेरै भवनहरू पनि बनाए ।
- 10 दाऊद साह्रै शक्तिशाली भए त्यस कारण सर्वशक्तिमान परमप्रभुले तिनको साथ दिनुभयो ।
- 11 सोरका राजा हीरामले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाए । हीरामले देवदारुको काठ सिकर्मी र डकर्मीहरू पनि पठाए । तिनीहरूले दाऊदको लागि एउटा महल बनाए ।
- 12 तब दाऊदले बुझेकि परमप्रभुले तिनलाई साँच्चै इस्राएलको राजा बनाउनु भएका छन् । दाऊदले यो पनि बुझे यहाँ पाए कि परमप्रभुले उहाँको राज्य महत्वपूर्ण परमेश्वरको मानिस, इस्राएलका मानिसहरूको खातिर दिनु भएको छ ।
- 13 दाऊद हेब्रोनदेखि यरुशलेम गए । यरुशलेममा उसले धेरै पत्नीहरू अनि उप-पत्नीहरू पाए । केहि सन्तानहरू यरुशलेममा जन्मिए ।
- 14 यरुशलेममा जन्मिएका छोराहरू हुन्; शम्भू, शोबाब, नातान, सुलेमान,
- 15 यिमार, एलीशू, नेपेग, यापि,
- 16 एलीशमा, एल्यादा तथा एलीपेलेत ।
- 17 पलिशतीहरूले इस्राएलको राजाको रूपमा दाऊदको अभिषेक भएको खबर सुने । यसर्थ दाऊदलाई मार्नको निम्ति पलिशतीहरू दाऊदको खोजी गर्न थाले । तर दाऊदले यो थाहा पाएर यरुशलेमको किल्लामा गए ।
- 18 पलिशतीहरू आएर रपाईमको बेंसीमा डेरा जमाए ।
- 19 दाऊदले परमप्रभुलाई सोध्दै भने, “के म पलिशतीहरूसँग युद्ध गर्न निस्कौं? पलिशतीहरूलाई हराउनका निम्ति मलाई सहयोग गर्नुहुन्छ?” परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नु भयो, “निश्चय जाऊ, म पलिशतीहरूलाई परास्त गर्न तिमीलाई सहायता गर्नेछु ।”
- 20 तब दाऊद बाल-पराजीम गए र पलिशतीहरूलाई त्यहीं हराए । दाऊदले भने, “परमप्रभुले मेरा शत्रुका सेनाहरूका बाँध भत्किएर छताछुल्ल पोखिएको पानी झैं भगाउनु भयो ।” यही कारण दाऊदले त्यस ठाउँको नाउँ “बाल-पराजीम” राखे ।
- 21 पलिशतीहरूले तिनीहरूको देवताको मूर्तीहरू त्यहीं छोडेका थिए । दाऊद र उसका मानिसहरूले तिनीहरू सबै हटाइ दिए ।
- 22 फेरि पनि पलिशतीहरूले रपाईमको बेंसीमा आएर पाल हाले ।
- 23 दाऊदले परमप्रभुमा प्रार्थना गरे । त्यस समय परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नुभयो, “त्यहाँ माथि नजाऊ । शत्रुका सेनाहरूलाई पछाडिबाट आक्रमण गर । पीपलका रुखको अर्को तिरबाट आक्रमण गर ।
- 24 पीपलको रुखमाथि पलिशतीहरू बडिरहेको आवाज सुनिनेछ । त्यसबेला चाँडो आक्रमण गर परमप्रभुले पलिशतीहरूलाई हराउन सहयोग गर्नु हुनेछ ।”
- 25 परमप्रभुले आज्ञा गरे जस्तै दाऊदले गरे । अनि तिनले पलिशतीहरूलाई हराए । तिनले गेबा देखि गेजेरसम्म खेदेर मारे ।

अध्याय 6

दाऊदले इस्राएलका कुशल सेनाहरूलाई भेला गराए । त्यहाँ 30,000 मानिसहरू भेला भए ।

- 2 तब दाऊद र तिनका मानिसहरू यहूदाको बालाथमा गए । तिनीहरूले यहूदाको बालाथबाट परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई यरुशलेम पुर्याए । मानिसहरू परमेश्वरको आराधना गर्न पवित्र सन्दूकको सामुन्ने गए । पवित्र सन्दूक परमप्रभुको सिंहासन जस्तै हो । पवित्र सन्दूकको माथिल्लो भागमा करुब परीका मूर्तीहरू बिराजमान छन् । अनि परमप्रभु चाहिँ यी परीहरूका माझमा राजा झै बस्नु भएको छ ।

- 3 पहाडमाथि भएको पवित्र सन्दूकलाई अमीनादाबको घरबाट निकाले । तब तिनीहरूले परमेश्वरको भनिएको पवित्र सन्दूकलाई नयाँ गाडीमाथि राखे । उज्जाल र अहीयो नामका अबीनादाबका छोराहरूले उक्त गाडा हाँके ।
- 4 यसरी पवित्र सन्दूकलाई पहाडको अमीनादाबको घरबाट निकाले र उज्जाले गाडामा पवित्र सन्दूक राखेर गाडा हाँके अहीओ अधि-अधि बाटोमा हिँडेर गाडालाई मार्ग प्रदर्शन गरे ।
- 5 दाऊद अनि इस्राएलीहरू नाच्दै र संगीतमय बाजा-गाजाहरू बजाउँदै अधि बढे । तिनीहरूको बीचमा संगीतमय साधनहरू वीणा, सारङ्गी, खँजडी, शंकुबाट काठका बाजाहरू अनि झ्यालीहरू थिए ।
- 6 जब दाऊदका मानिसहरू नाकोन खलामा आइपुगे । गाडा तान्ने ठेस् खाए । गाडामा पवित्र सन्दूक हुत्तिएर झण्डै लड्यो । तत्कालै, उज्जाले पवित्र सन्दूकलाई लडनदेखि रक्षा गरे ।
- 7 तर परमप्रभु उज्जालसँग रिसाउनुभयो र उज्जालाई मार्नु भयो । उज्जाले पवित्र सन्दूकलाई छोएर लापरवाही गर्यो ।
- 8 दाऊद साह्रै क्रोधित अनि खिन्न भए किनभने परमप्रभु द्वारा उज्जया मारिए । दाऊदले उक्त स्थानको नाउँ “पेरेस उज्जा” राखे । आज पनि उक्त स्थानको नाउँ पेरेस उज्जा नै भनिन्छ ।
- 9 त्यस दिन, दाऊद परमप्रभुसँग डराए । दाऊदले भने, “अब कसरी परमेश्वरको पवित्र सन्दूक म कहाँ ल्याउने?”
- 10 दाऊदले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक दाऊदको शहर भित्र लैजान चाहेनन् । दाऊदले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई गात देखि ओबेद-एदोमको घरमा राख्ने निर्णय गरे । पवित्र सन्दूकलाई बाटोबाट ओबेद-एदोमको घरमा लगे ।
- 11 उक्त घरमा पवित्र सन्दूक तीन महीना सम्म रह्यो । परमप्रभुले ओबेद-एदोम र तिनका परिवारलाई आशीर्वाद दिनुभयो ।
- 12 पछि मानिसहरूले दाऊदलाई भने, “परमप्रभुले ओबेद-एदोमका परिवारलाई आशीर्वाद दिनुभएको छ किनभने उसले परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई उसको घरमा राखेकोछ ।” तब दाऊद गए र परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई खुशी अनि आनन्दको साथमा ओबेद-एदोमको घरबाट माथि ल्याए ।
- 13 जब मानिसहरू पवित्र सन्दूक बोकेर छ कदम अधि हिडे, दाऊदले तिनीहरूलाई रोके अनि एउटा साँढे र मोटो बाछा बलि चढाए ।
- 14 परमप्रभुको अधि दाऊद नाचे । दाऊदले एपोद लगाएका थिए ।
- 15 दाऊद र सारा इस्राएलीहरू दंगदास थिए परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई शहर भित्र्याउँदा तुरही बजाउँदै आनन्दको आवाज निकाले ।
- 16 शाऊलकी छोरी मीकलले झ्यालबाट हेर्दैथिइन् । जब परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई शहरमा ल्याइयो दाऊद नाच्दै-उफ्रँदै गर्नथाले । मीकलले यो हेरिरहेकी थिई र दाऊदसँग रिसाईन् । तिनले सोचिनन् ऊ आफैँले आफैँलाई मूर्ख बनाउँदैछ ।
- 17 दाऊदले पवित्र सन्दूकको निम्ति एउटा छाउनी बनाए । इस्राएलीहरूले परमप्रभुको उक्त सन्दूकलाई त्यस छाउनीमा राखे । त्यसपछि दाऊदले होमबली र मेलबली चढाए ।
- 18 होमबली र मेलबली चढाइसके पछि दाऊदले सर्वशक्तिमान परमप्रभुको नाममा मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिए ।
- 19 प्रत्येकलाई रोटी, किशमिश र खजूरको रोटी दिएका थिए । तब सबै मानिसहरू घर फर्के ।
- 20 दाऊद आफ्नो घरमा आशीर्वाद दिन गए । तर शाऊलकी छोरी मीकल तिनलाई भेट्न आइनन् । मीकलले भनिन्, “इस्राएलका राजाले आज आफैँलाई सम्मान गरेनन् । आफ्नै नोकर्नीहरूका अधि तपाईँले आफ्नो लुगा खोल्नु भयो । तपाईँ त्यही मूर्ख मध्येको एक हुनुभयो जसले नलजाई कपडाहरू खोल्छन् ।”
- 21 तब दाऊदले मीकललाई भने, “परमप्रभु आफैँले मलाई चुन्नु भयो । न त तिम्रा बाबु न उनका परिवारबाट कसैले परमप्रभुले मलाई इस्राएल अनि उहाँका मानिसहरूमाथि शासन गर्न चुन्नु भयो । त्यसै कारण म अझ पनि परमप्रभुको अधि नाचिरहनेछु ।
- 22 म यी कुराहरू गर्नेछु त्यसले सबैलाई धेरै छक्क पार्नेछ । तिमीले मलाई सम्मान गर्ने छैनौ, तर स्त्रीहरू जसको विषयमा तिमी बात गरिरहेकाछौ । मेरो गर्व हुनेछ ।”
- 23 शाऊलकी छोरी मीकलको एउटा पनि नानी भएन । तिनी नानी नजन्माई मरीन् ।

अध्याय 7

राजा दाऊद आफ्नो नयाँ घरमा सरेपछि, परमप्रभुले उसलाई इस्राएल वरिपरिका सबै देशका शत्रुहरूबाट शान्ति दिनु भयो ।

2 राजा दाऊदले नातान अगमवक्तालाई भने, “हेर्नुहोस्, म देवदारको काठले बनेको सुन्दर घरमा छु तर परमेश्वरको पवित्र सन्दूक भने पालमा छ । हामीले पवित्र सन्दूकको निम्त सुन्दर भवन बनाउनु पर्छ ।”

- 3 नातानले राजा दाऊदलाई भने, “तपाईंलाई जे राम्रो लाग्छ त्यही गर्नुहोस् । परमप्रभु नै तपाईंसित हुनुहुन्छ ।”
- 4 तर त्यही रात परमप्रभुको आदेश नातानलाई आउँछ । परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
- 5 “मेरो सेवक दाऊद कहाँ गएर भनिदेऊ, ‘परमप्रभु के भन्नु हुन्छ भने, मलाई बस्नेघर बनाउने तिम्री होइनौ ।
- 6 इस्राएलीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउँदा म कहिले पनि घरमा बसिन । म सधैं पालमै थिएँ । पाल नै मेरो घर थियो ।
- 7 मैले इस्राएलका परिवार समूहलाई देवदारको सुन्दर घर बनाइदो भनेर कहिले पनि भनिन । म तिनीलाई यस्तो वचन दिन्छु कि तिम्रा वंश नै राजाहरू हुनेछन् ।’
- 8 “मेरो सेवक दाऊदलाई भनिदेऊ: ‘सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘मैले तिम्रीलाई चुने जब तिम्री एउटा गोठाला जस्तै थियौ । उहाँले तिम्रीलाई मेरा मानिसहरू र इस्राएलको शासक बनाउनुभयो ।
- 9 तिम्री जहाँ जहाँ गयौ म तिम्रीसितै थिएँ । मैले तिम्री शत्रुहरूलाई परास्त गरेँ । मैले तिम्रीलाई पृथ्वीमा एउटा महत्वपूर्ण व्यक्ति बनाएकोछु ।
- 10 म इस्राएलीहरूको निम्ति एउटा यस्तो ठाउँ छान्ने छु । म इस्राएलीहरूलाई तिनीहरूको आफ्नै स्थानमा नियुक्त गर्नेछु । अब देखि तिनीहरू फिरन्ते जीवन जीउने छैनन् । शुरुमा मैले इस्राएली मानिसहरूको निम्ति न्याय कर्ता नियुक्त गरेँ । तर नराम्रा मानिसहरूले तिनीहरूलाई साह्रै सताए । अब यस्तो कुरा हुनेछैन । म यस्तो अवस्था सृजना गर्नेछु त्यहाँ केही दुःख तिमीहरूका शत्रुहरूबाट हुने छैन ।
- 11
- 12 “जब तिम्रो जीवन सिद्धिन्छ, तिम्री मर्नेछौ अनि तिम्रीलाई तिम्रा पिता-पूर्खाहरूसितै गाडिने छ । तर त्यस समय म तिम्रो आफ्नै एक जना नानीलाई राजा बनाउनेछु ।
- 13 उसैले मेरो मन्दिर निर्माण गर्नेछ । अनि म उसको राज्यलाई सदा सर्वदा एकदमै शक्तिशाली बनाउनेछु ।
- 14 म उसको पिता हुनेछु र उ मेरो छोरा हुनेछ । जब उसले पाप गर्दा, म अरु मानिसहरूद्वारा उसलाई दण्ड दिनेछु । तिनीहरू मेरो यन्त्रहरू हुने छन् ।
- 15 तर म उसलाई प्रेम गर्न छोडदिनँ । मेरो कृपा दृष्टि उ माथि रहन्छ । मेरो माया र दया शाऊलबाट हट्दछौ । मैले तिम्रीलाई काखी च्याप्दा शाऊललाई टाढा बनाएँ । म तिम्रा परिवारलाई चाहिँ यसो गर्दिन ।
- 16 तिम्रो वंश राजकीय वंशहुनेछ तिम्री त्यसमाथि निर्भर हुन सक्छौ । त्यहाँ तिम्रो राज्य तिम्रो निम्ति सदा-सर्वदा रहनेछ । तिम्रो सिंहासन (राज्य) सदा-सर्वदा खडा रहनेछ ।”
- 17 नातानले दर्शनको विषयमा दाऊदलाई भने । उसले परमेश्वरका वचनको विषयमा प्रत्येक कुराहरू दाऊदलाई बताए ।
- 18 तब राजा दाऊद परमप्रभुको सामुने बसे । दाऊदले भने, “हे परमप्रभु तपाईंले मेरो परिवारलाई हामीले चाहेको भन्दा महत्वपूर्ण बनाउनु भएको निम्ति तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु ।” तपाईंले किन हामीलाई यस्तो उच्चा स्थान दिनुभयो?
- 19 म एउटा सेवक भन्दा केहि होइन । तपाईं म प्रति यति दयालु बन्नु भयो । तर तपाईंले यस्तै कृपा मेरा सन्तानहरूलाई पनि गर्नेछु भन्नुभयो । हे सर्वोच्च परमप्रभु, के यो तपाईंको मानिसहरूसित बार्तालाप गर्ने सामान्य तरिका हो?
- 20 “मेरा मालिक, तपाईंलाई थाहै छ म सेवक बाहेक केहि होइन ।
- 21 तपाईंले यो महान काम गर्नु हुनेछ किनभने तपाईंले त्यो गर्नु भन्नु भएको छ, अनि तपाईंले यो तपाईंको इच्छा अनुसार गर्नु हुनेछ । तपाईं चाहनुहुन्छ मैले यी सबै कुराहरू जान्न सकौ ।
- 22 परमप्रभु मेरो मालिक यही कारणले तपाईं महान हुनुहुन्छ । तपाईं अद्वितीय हुनुहुन्छ । तपाईंबाहेक अर्को परमेश्वर छैन । हामीलाई थाहा छ कारण हामीले यी सब तपाईंले गर्नु भएका कार्यहरू सुन्यौ ।
- 23 “तपाईंका मानिसहरू जस्ता इस्राएल र त्यहाँ पृथ्वीमाथि अर्को जाति छैन । तिनीहरू विशेष मानसिहरू हुन् । तिनीहरू दास दासी थिए । तर तपाईंले मिश्रबाट बाहिर ल्याएर स्वतन्त्र बनाइदिनु भयो । तिनीहरूलाई तपाईंका मानिस बनाउनको निम्ति अनि तपाईंको आफ्नै नाउँ बनाउनका निम्ति । आफ्ना मानिसहरू अनि भूमिको खातिर तपाईंले महान भए योग्य कार्यहरू गर्नु भयो ।
- 24 तपाईंले इस्राएलका मानिसहरूलाई सधैंको निम्ति आफ्नो बनाउनु भयो । अनि परमप्रभु, तपाईं तिनीहरूका परमेश्वर हुनुभयो ।
- 25 “अहिले, परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले मेरो निम्ति केही गरिदिने वचन दिँदैहुनुहुन्छ, तपाईंको सेवकलाई र मेरा परिवारका सन्तानलाई । यसबेला दया गरी आफ्नो वचनलाई पूरा गर्दै मेरा परिवारलाई राजवंश बनाइदिनुहोस् ।
- 26 तब तपाईंको नाउँ सदा-सर्वदा सम्मानित हुनेछ । मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वरले इस्राएललाई शासन गर्नुहुन्छ । अनि यस्तो होस् कि दाऊद परिवार तपाईंको सामुन्ने स्थापित होस् ।’
- 27 “तपाईं सर्वशक्तिमान, इस्राएलका परमेश्वर, मलाई धेरै कुरा देखाउनु भयो । तपाईंले भन्नु भयो, ‘तेरो परिवारलाई महान बनाइदिन्छु ।’ यसैले गर्दा म, तपाईंको सेवक, यस्तो प्रार्थना गर्ने विचार लिएँ ।

28 परमपरभु मेरा मालिक, तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ । तपाईंले भन्नु भएका कुराहरूमा म सत्य मान्न सक्छु । अनि तपाईंले भन्नु भयो यी असल कुराहरू मसँग घट्टने छन् ।

29 मेरा परिवारलाई आशीर्वाद दिनुहोस् । तिनीहरूलाई सधैं तपाईंको सामुन्ने उभिएर सेवा गर्न दिनुहोस् । परमपरभु मेरा मालिक, तपाईं आफैले यसो भन्नु भएको थियो । तपाईं आफैले मेरा परिवारलाई सधैं भरिको निम्ति आशीर्वाद दिनुभयो ।”

अध्याय 8

पछि, दाऊदले पलिशतीहरूलाई जित्छन् । पलिशतीहरूको राजधानी शहरले ठूलो भू-भाग नियमन्त्रणमा राखेका थिए । दाऊदले त्यस भू-भाग माथि अधिकार जमाए ।

2 दाऊदले मोआबका जनतालाई पनि हराए । तिनीहरूलाई जमिनमा लमतन्न सुत्न बाध्य बनाए । तब तिनले एउटा डोरीले नापे । प्रत्येक दुइ नापभित्र पर्न आएकालाई मार्न अह्राए र तेस्रो नापमा परेकालाई छोडिदिए । यसरी मोआबका मानिसहरू दाऊदका सेवक बनिए । तिनीहरूले उनलाई राजस्व बुझाए ।

3 रहोबका छोरा हददेजेर सोआका राजा थिए । यूफ्रेटिस नदी क्षेत्रमा अधिकार जमाउन लाग्दा दाऊदले हददेजेरलाई परास्त गरे ।

4 दाऊदले हददेजेरबाट 1,700 घोडसवार सैनिक र 20,000 पैदल सेना कब्जामा पारे । 100 बाहेक सबै घोडाहरूलाई दाऊदले लङ्गडा बनाईदिए ।

5 दमिश्कका अरामीहरू सोबाका राजा हददेजेरलाई सहायता पुर्याउन आए । तर दाऊदले ती 22,000 अरामीहरूलाई परास्त गरे ।

6 त्यसपछि दाऊदले दमिश्कको अराममा सेनाको एउटा छाउनी बनाए । अरामीहरू दाऊदका सेवक भए र राजस्व ल्याए । परमपरभुले दाऊदलाई जता-ततै विजय गराउनु भयो ।

7 दाऊदले हददेजेरका सेवकहरूबाट सुनका ढालहरू लिए । दाऊदले ती ढालहरू येरुशलेममा ल्याए ।

8 दाऊदले काँसका धेरै-धेरै सामानहरू तेबह र बेरौतैबाट प्राप्त गरे । (तेवहर बेरौतै शहरहरू हददेजेरका अधिनमा थिए ।)

9 हमातका राजा तोईले हददेजेरका सम्पूर्ण सेनालाई दाऊदले परास्त गरेको खबर सुने ।

10 यसकारण तोईले आफ्ना छोरा योरामलाई दाऊदकहाँ पठाए । दाऊदले हददेजेरलाई परास्त गरेकोले योरामले दाऊदलाई अभिनन्दन गर्दै आशीर्वाद दिए, हददेजेरले तोईसँग पहिले धेरै चोटि युद्ध लडेका थिए । योरामले सुन, चाँदी र काँसका सामानहरू ल्याएका थिए ।

11 दाऊदले ती सम्पूर्ण सामानहरू परमपरभुमा अर्पण गरे । दाऊदले पहिले धेरै राष्ट्रहरूलाई पराजित गरी ल्याएर अर्पण गरेका सामानहरूसँगै ती सामानहरूराखे ।

12 दाऊदले अराम, मोआब, अम्मोन, पलिशती अमालेकहरूलाई हराए । सोबाका राजा रहोबको छोरा हददेजेरलाई पनि हराए ।

13 दाऊदले 18,000 अरामीहरूलाई खारको बेसीमा मारे । तिनी घर फर्कदा साह्रै ख्याती कमाए ।

14 दाऊदले एदोममा सैनिक छाउनीहरू बनाए । एदोमका सम्पूर्ण क्षेत्रमा सैनिक छाउनी बनाए । एदोमका सबै मानिसहरू दाऊदका सेवक बने । परमपरभुले दाऊदलाई जता ततै विजय दिलाउनु भयो ।

15 दाऊदले इस्राएलभरि नै शासन गरे । दाऊदले आफ्ना मानिसहरूलाई असल र निष्पक्ष न्याय दिन्थे ।

16 सरुयाहका छोरा योआब सेनाका कप्तान थिए । अहिलूदका छोरा यहोशापात लेखपाल थिए ।

17 अहीतूबका छोरा सादोक र एबीयातारका छोरा अहीमेलेक पूजाहारीहरू थिए । सरायाह सचिव थिए ।

18 यहोयादाका छोरा बनायाह करेती र पलेतीहरूका निम्ति अधिकारी थिए । अनि दाऊदका छोराहरू चाहि प्रमुख थिए ।

अध्याय 9

दाऊदले सोधे, “के शाऊलका परिवारका कुनै सदस्य जीवित छन्? जोनाथनको कारणले म उ प्रति दयालु बन्न चाहान्छु ।”

2 शाऊलका परिवारमा एकजना सीबा नामका नोकर थिए । दाऊदका सेवकहरूले सीबालाई दाऊदको अधि बोलाए । राजा दाऊदले सीबालाई भने, “के तिमी नै सीबा हौ?” सीबाले भने, “ज्यू, म तपाईंको सेवक सीबा हुँ ।”

3 राजाले भने, “के शाऊलका परिवारका कुनै सन्तान बाँचेका छन्? यदि छन् भने म परमेश्वरको दया उसलाई देखाउन

चाहान्छु ।”सीबाले राजा दाऊदलाई भने, “जोनाथनका एकजा छोरा अझै जीवित छन् । तर उसका दुवै खुट्टा लङ्गडा छन ।”

4 राजाले सीबालाई भने, “त्यो छोरा कहाँ छ?”सीबाले राजालाई भने, “उनी लो-देबारका अम्मीएलका छोरा मकीरका घरमा छन् ।”

5 त्यसपछि राजा दाऊदले आफ्ना केही अधिकारीहरूलाई अम्मीएलका छोरा मकीरका घरबाट जोनाथनका छोरालाई ल्याउन लो-देबार पठाए ।

6 जोनाथनका छोरा मपीबोशेत दाऊदका सामुने शिर झुकाएर दण्डवत गरे । दाऊदले भने, “मपीबोशेत?”मपीबोशेतले भने, “ज्यू हजुर, मै हु, तपाईंको सेवक मपीबोशेत ।”

7 दाऊदले मपीबोशेतलाई भने, “डराउने काम छैन । म तिमीलाई दया गर्छु । तिम्रो पिताको कारणले म तिमीप्रति दयालु रहनेछु । तिम्रा बाजेका जति पनि जग्गा जमिन थियो म सबै तिमीलाई फिर्ता दिन्छु । तिमी सधैं मसँगै टेबलमा बसेर खानेछौ ।”

8 मपीबोशेतले फेरि केही झुकेर दाऊदलाई भने, “म मरेको कुकुर जति पनि भइन तर पनि तपाईं यति दयालु बन्नु भयो ।”

9 त्यसपछि राजा दाऊदले शाऊलका नोकर सीबालाई बोलाएर भने, “शाऊलका जे जति जेथा थिए ती सब मैले तिम्रो मालिकका नाति (मपीबोशेत)लाई दिएँ ।

10 तिमीले मपीबोशेतको जमीनमा तिम्रो छोराहरू अनि नोकरहरूसित खेती गर्ने छौ अनि बाली काट्ने छौ तब तिम्रा मालिकको नातिको लागि प्रचुर भोजन हुनेछ । तर तिम्रा मालिकका नातिले सधैं मसित खाना खानेछन् ।” सीबाका 15 छोरा र 20 जना नोकरहरू थिए ।

11 सीबाले राजा दाऊदलाई भने, “म तपाईंको सेवक हुँ, तपाईंले जे आदेश दिनु हुन्छ म गर्नेछु ।”यसर्थ मपीबोशेत दाऊदका छोराको जस्तै दाऊदसँगै खाना खान थाले ।

12 मपीबोशेतका जवान छोराको नाउँ मीका थियो । सीबाका सबै परिवारका सदस्यहरू मपीबोशेतका सेवक बने ।

13 मपीबोशेतका दुवै खुट्टा लङ्गडा थिए । मपीबोशेत यरुशलेममा बसे र प्रत्येक दिन राजासँगै खान थाले ।

अध्याय 10

पछि अम्मोनीहरूका राजा नाहाश मरे । तिनको मृत्युपछि तिनका छोरा हानून नयाँ राजा भए ।

2 दाऊदले भने, “नाहाश मप्रति उदार थिए । यसैले मैले पनि तिनका छोरा हानूनप्रति उद्धार बन्नुपर्छ ।” त्यसैले हानूनलाई उसका पिताको मृत्युको बारे सान्त्वना प्रदान गर्न दाऊदले आफ्ना अधिकारीहरू पठाए । यसर्थ दाऊदका अधिकारीहरू अम्मोनीहरूको देशमा गए ।

3 तर अम्मोनी अधिकारीहरूले हानूनलाई भने, “दाऊदले आफ्ना मानिसहरू तपाईंको पिताको मृत्युमा तपाईंलाई सान्त्वना दिन भनेर पठाएका हुन् भनी तपाईं मान्नु हुन्छ? निश्चय होइन! दाऊदले त यी मानिसहरूलाई तपाईंको शहरको जानकारी लिन पठाएका हुन् । तपाईं विरुद्ध युद्ध गर्ने योजना हो ।”

4 यसकारणले हानूनले ती अधिकारीहरूलाई पक्रेर आधा दाह्री अनि कम्बरदेखि तलको लुगा काटेर खेदे ।

5 जब मानिसहरूले दाऊदलाई सुनाए, उनले उसका दूतहरूलाई ती लज्जित व्यक्तिहरू कहाँ पठाए । राजा दाऊदले खबरमा भने, “दाह्री लामो नभइञ्जेलसम्म तिमीहरू यरीहोमा नै बस्नेछौ । तब पछि यरुशलेम आउँछौ ।”

6 अम्मोनीहरूले त्यो सम्झे दाऊदले तिनीहरूलाई उसको शत्रु सोचे । यसकारणले गर्दा तिनीहरूले बेत-शहोब र सोबाबाट अरामीहरूलाई ज्यालामा झिकाए । तिनीहरू 20,000 अरामीहरू पैदल सेनाहरू आए । अम्मोनीहरूले पनि माकाका राजासहित 1,000 मानिसहरू र तोबबाट 12,000 मानिसहरू ज्यालामा झिकाए ।

7 दाऊदले यी सबै थाहा पाए । यसैले योआब र धेरै शक्तिशाली सेनालाई पठाए ।

8 अम्मोनीहरू बाहिर आए अनि युद्धको निम्ति तयार भए । तिनीहरू शहरको द्वारमा खडा भए । अरामी सैनिकहरू सोबा र रहोबबाट ती तोब र माका शहरबाट बाहिरका खेतमा जम्मा भएका थिए ।

9 योआबले देखे तिनीहरू दुवैतिरबाट घेर्दै आए । यसकारण योआबले केही असल इस्राएली सैनिकहरूलाई तहलगाएर अरामीहरूका विरुद्ध युद्ध गरे ।

10 तब उसले बाँकी मानिसहरूलाई उसको भाइ अवीशैको अधिकारमा लगाए अनि तिनीहरूलाई अम्मोनीहरूको विरुद्धमा खटाए ।

11 योआबले अवीशैलाई भने, “यदि अरामीहरू मभन्दा शक्तिशाली भए भने तैले मलाई साथ दिनेछस् । र उता अम्मोनीहरू तँभन्दा शक्तिशाली निस्किए म तँलाई सहायता पुर्याउनेछु ।

- 12 हामी शक्तिशाली हौं, हाम्रो मानिसहरू, र परमेश्वरको शहरको बचाउका निम्ति सहासी भएर युद्ध लडौं परमपरभुले त्यही गर्नु हुन्छ जो उहाँलाई ठीक लाग्छ ।”
- 13 त्यसपछि योआब र तिनका मानिसहरूले अरामीहरूसँग युद्ध लडे । अरामीहरू भागे ।
- 14 अम्मोनीहरूले अरामीहरू भागेका देखेर आफू पनि भाग्नथाले । यसरी तिनीहरू आफ्ना शहर फर्किए । यसरी योआब अम्मोनीहरूसँग लडेर यरुशलेम फर्किए ।
- 15 अरामीहरूले इस्राएलीबाट हारेको थाहा गर्न थाले । यसकारण तिनीहरूले फेरि ठूलो फौज भेला गरे ।
- 16 हददेजेरले युफ्रेटिस नदी पारी टाढा पठाएर अरामीहरूलाई बोलाउन पठाए । ती अरामीहरू हेलाममा आए । शोबक तिनीहरूका अगुवा थिए जो हददेजेरका सेनाका कप्तान थिए ।
- 17 दाऊदले यी सब सुने । यसर्थ तिनले सबै इस्राएलीहरूलाई भेला गराए । तिनीहरू यर्दन नदी तरेर हेलम पुगे । अरामीहरू तयारै थिए र धावा बोले ।
- 18 तर दाऊदले अरामीहरूलाई हराए अनि अरामीहरू भागेर गए । दाऊदले 700 रथका चालक र 40,000 घोडसवार सैनिकलाई मारे । दाऊदले शोबाक, अरामी सैनिकहरूका कप्तानलाई पनि मारे ।
- 19 हददेजेरलाई सेवा पुर्याइरहेको राजाहरूले देखे इस्राएलीहरूद्वारा परास्त भएको कुरा । यसैले तिनीहरूले इस्राएलीहरूसँग शान्ति सम्झौता गरे र इस्राएलीहरूका सेवक बने । अरामीहरूले फेरि-फेरि अम्मोनीहरूलाई सहयोग पुर्याउन डराए ।

अध्याय 11

- ब**सन्त ऋतुको समय जब राजाहरू युद्धका निम्ति बाहिर आए र दाऊदले योआब, तिनका अधिकारीहरू र सारा इस्राएली सैनिकहरूलाई अम्मोनीहरू नष्ट गर्न पठाउनु भयो । योआबका सेनाहरूले तिनीहरूको राजधानी रब्बा शहरमा पनि आक्रमण गरे । तर दाऊद यरुशलेममा नै बसे ।
- 2 साँझमा तिनी ओछ्यानबाट उठे र राजभवनको कौशिम टहल्नथाले । त्यहि समय दाऊदले कौशिबाट एउटी स्त्रीलाई नुहाउँदै गरेको देखे । तिनी साह्रै सुन्दरी थिईन् ।
- 3 त्यसैकारण दाऊदले तिनको विषयमा जान्नका निम्ति आफ्ना अधिकारीहरू पठाए । एकजना अधिकारीले बुझेर खबर दिए, “त्यो स्त्री एलीआमको छोरी र हितीका उरियाहकी पत्नी बेशेबा हुन् ।”
- 4 दाऊदले उसका दूतहरूलाई त्यो स्त्री बोलाउन पठाए । जब ती स्त्री आइन्, दाऊदले तिनिसँग सहवास गरे । तिनको मासिक धर्मको समय शेष भयो । तब तिनी गइहालीन् ।
- 5 र बेशेबा गर्भवती भइन् । तिनले दाऊदलाई, “म गर्भवती भएँ” भनेर खबर पठाइन् ।
- 6 दाऊदले योआबकहाँ खबर पठाए, “हितीका उरियालाई मकहाँ पठाउनु ।” यसैले योआबले उरियालाई दाऊदकहाँ पठाए ।
- 7 उरियाह दाऊदकहाँ आए । दाऊदले उरियाहसँग योआबको विषयमा सोधे । सैनिकहरूको हाल खबर सोधे र युद्धको विषयमा जान्न चाहे ।
- 8 तब दाऊदले उरियाहलाई भने, “आराम गर र आनन्दित हौ ।” उरियाहले राजभवन छोडे । राजाले उसलाई उपहारहरू पनि दिए ।
- 9 तर उरियाह उसको घरमा गएनन् । उरियाह राजभवनको बाहिर दैलोमा सुते । राजाका अन्य नोकर चाकर झैं तिनी सुते ।
- 10 नोकर चाकरले दाऊदलाई भने, “उरियाह घर गएनन् ।” त्यसपछि दाऊदले उरियाहलाई भने, “तिमी टाढाबाट आएका थियौ किन घर गएनौ?”
- 11 उरियाहले दाऊदलाई भने, “परमपरभुको पवित्र सन्दूक अनि इस्राएलका सैनिकहरू र यहूदाका सैनिक सबै तम्बूमा बस्छन् । मेरा स्वामी योआब, अनि राजा दाऊदका अधिकारीहरू सबै खुल्ला मैदानमा डेरा गरेर बस्छन् । यसैले म घर गएर खाई पिई पत्नीसँग सुत्नु ठीक हैन ।”
- 12 दाऊदले उरियाहलाई भने, “आज यहीं बस । भोलि म तिमीलाई युद्ध भूमिमा पठाउँछु ।” उरियाह त्यस दिन रातभरि यरुशलेममा नै बसे ।
- 13 त्यसपछि दाऊदले उरियाहलाई उनलाई भेट्नु भने । उरियाहले दाऊदसँगै खान-पिन गरे । दाऊदले उरियाहलाई धेरै मताए । तर पनि उरियाह उसको घरमा गएनन् । तिनी अन्य सेवकहरू झैं राजमहलको प्रवेशद्वार बाहिर सुते ।
- 14 अर्को बिहान दाऊदले योआबलाई पत्र लेखे । दाऊदले उरियाहलाई नै पत्र थमाए ।
- 15 पत्रमा दाऊदले लेखेका थिए: “उरियाहलाई जहाँ घमासन युद्ध हुन्छ त्यही पठाउनु । एक्लो छोडिदिनु अनि युद्धमा नै मरोस् ।”

- 16 जब योआबले शहरलाई कब्जा गरे, उसले जहाँ साहसी अम्मोनीहरू थिए ती भेट्टाए। उनले उरियाहलाई त्यही ठाउँमा जान छाने।
- 17 रब्बाका मानिसहरू योआबको विरुद्ध युद्ध गर्न आए। दाऊदका कतिपय मानिसहरू मरे। मर्नेहरूमा उरियाह पनि थिए।
- 18 तब योआबले दाऊदलाई युद्धको विषयमा खबर पठाए।
- 19 योआबले दूतलाई युद्धमा के भएको थियो भन्नु भनेर पठाए।
- 20 योआबले भने, “हुनसक्छ राजा रिसाउनु हुनेछ अनि सोध्नु हुनेछन्, ‘योआबका सेनाहरू शहरका पर्खाल नजिक किन लडे? साँच्चै नै योआबलाई थाहा हुनुपर्ने पर्खालमाथिबाट मानिसहरूले तल वाण चलाउन सक्छन्।’
- 21 के उसलाई थाहा छैन यरुबबेशेतका छोरा अबीमेलेकलाई कसले मार्यो? एउटी आइमाईले जाँतोको ढुङ्गाले हानेर अबीमेलेक मरेका थिए। त्यस्तो जान्दा-जान्दै पनि किन पर्खालकै नजिक गएको?’ यदि राजाले यी कुराहरू सोधे भने भन्नु, ‘तपाईंको अधिकारी उरियाह पनि मरे।’”
- 22 दूत गएर योआबले आज्ञा दिएका कुरा सबै दाऊदलाई सुनाए।
- 23 दूतहरूले दाऊदलाई भने, “अम्मोनका मानिसहरूले हामीलाई मैदानमा धावा बोले। हामी लड्यौं र शहरको फाटकसम्म खेददै भगायौं।
- 24 तब शहरको पर्खालबाट तपाईंका अधिकारीहरूलाई मानिसहरूले बाण चलाए। तपाईंका केही अधिकारीहरू मरे। तपाईंका अधिकारी उरियाह पनि यसरी मरे।”
- 25 दाऊदले दूतहरूलाई योआब कहाँ खबर पठाए: “दुःख मान्ने केही कारण छैन। तरवारले एकजना मानिस पनि मार्न सक्छ अर्को पनि। रब्बाको विरुद्धमा शक्तिशाली आक्रमण चलाएर विजय प्राप्त गर। यी शब्दहरूले योआबलाई उत्साह प्रदान गर।”
- 26 बेतशेबाले आफ्ना पति उरियाह मरेको थाहा पाउँछिन्। आफ्ना लोग्नेको निम्त रोइकराई गर्छिन्।
- 27 तिनले शोकाकुल अवस्था पार गरेपछि दाऊदले नोकरलाई बोलाउन पठाउँछन्। तिनी दाऊदकी पत्नी बन्दिन् र दाऊदको छोरा जन्माउँछिन्। तर परमप्रभुलाई दाऊदको कुकर्म ठीक लागेको थिएन।

अध्याय 12

- प**रमप्रभुले नातानलाई दाऊदकहाँ पठाउनुभयो। नातान दाऊदकहाँ गए। नातानले भने, “एउटा शहरमा दुइजना मानिसहरू थिए। एकजना धनी अर्को एकजना गरिब।
- 2 त्यस धनी मानिसका धेरै भेडा र पशुहरू थिए।
- 3 तर त्यस गरिब मानिसको एउटा किनेको भेडाको सानो पाठी बाहेक केही थिएन त्यस गरिब मानिसले त्यो पाठीलाई खुवाउँथ्यो। पाठी बिस्तारै ठूलो हुँदै गयो। त्यस गरिब मानिसकै भागबाट पाठी खान्थ्यो र पिउँथ्यो। पाठी त्यस गरिबको छातीमा सुत्थ्यो। यहाँसम्म पाठी त्यस गरिबको छोरी समान थियो।
- 4 “तब एकजना यात्री धनी मानिसलाई भेट्न आए। धनी मानिसहरूले यात्रीलाई भोजन गराउन चाहान्थे। तर आफ्ना भेडा अथवा पशुहरू मारेर खुवाउन चाहँदैन थिए। यसैले धनी मानिसले त्यस गरिब मानिसको भेडाको पाठी ल्याएर यात्रीलाई खुवाए।”
- 5 दाऊद धनी मानिसको अत्याचारमा साह्रै रिसाए। तिनले नातानलाई भने, “परमप्रभुको कसम जसले त्यसो गर्यो त्यो मर्छ नै।
- 6 उसले भेडाको पाठीको दामको चार दोब्बर दाम तिर्नुपर्छ कारण उसले त्यस्तो डरलाग्दो कार्य कुनै दयामाया बेगरै गर्यो।”
- 7 तब नातानले दाऊदलाई भने, “त्यो धनी मानिस तिमी नै हो। परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: ‘मैले तिमीलाई इस्राएलको राजाको रूपमा छाने। शाऊलबाट तिमीलाई बचाएँ।
- 8 मैले तिमीलाई उसकी पत्नीहरू र परिवार लिन अधिकार दिएँ। अनि मैले तिमीलाई इस्राएल र यहूदाको राजा बनाएँ। यदि त्यो एकदमै कम्ति भए म तिमीलाई अझ ज्यादा दिने थिए।
- 9 यसकारण किन तिमीले परमप्रभुको आदेशलाई घृणा गर्यौ? तिमीले परमेश्वरले जो भूल बताउनु हुन्छ तिमी किन त्यही गर्छौ? हित्ती उरियाहको मृत्युलाई अम्मोनीहरूको तरवारको कारण बनायौ। अनि तिमीले उसकी पत्नीलाई तिम्रो आफ्नै बनाउन लियौ। यस्तो प्रकारले उरियाहलाई तरवारले मार्ने तिम्रो जिम्मा हो?
- 10 यसकारण तरवारले तिम्रा परिवारका कसैलाई त्यही गति बनाउने छ। तिमीले उरियाहकी पत्नी लग्यौ। यसरी नै थाहा हुन्छ मेरो कुनै वास्तानै गरेनौ।’
- 11 “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: ‘म तिमीमा विपत्ति ल्याइदिन्छु। त्यो विपत्ति आफ्नै परिवारबाट आउनेछ। म तिम्रो

पत्नीहरूलाई तिम्रो एउटा धेरै नजिकका व्यक्तिलाई दिनेछु । त्यो मानिस तिम्री पत्नीहरूसँग सुत्नेछ र सबैले त्यो कुरा जान्नेछन् ।

12 तिमी त गुप्त रूपमा बेतशेबासँग सुत्थौ । तर म तिमीलाई इस्राएलका मानिसहरूले थाहा पाउने गरी सजाय दिन्छु ।”

13 तब दाऊदले नातानलाई भने, “मैले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गरेँ ।” नातानले दाऊदलाई भने, “तिमीले यत्रो ठूलो पाप गरेर पनि परमप्रभुले क्षमा गर्नेछन् । तिमी मर्ने छैनौ ।

14 तर तिमीले जे गर्यौ त्यसले गर्दा परमप्रभुका शत्रुहरूले उहाँलाई आदर गर्न छोडे । यही कारण तिम्रो काखको छोरा मर्नेछ ।”

15 त्यसपछि नातान घर गए । परमप्रभुले दाऊद र उरियाहकी पत्नीबाट जुन छोरा जन्मियो, त्यसलाई साह्रै बिमारी बनाइदिनु भयो ।

16 दाऊदले शिशुको निम्ति परमेश्वरमा प्रार्थना गरे । दाऊदले खान पिउन नै छोडे । उनी घर गएर भित्तै बस्न थाले । रातभरि भूइँमा नै लडिरहन थाले ।

17 दाऊदका घरका ठूला बडाले दाऊदलाई बलपूर्वक उठाउन खोजे । तर दाऊद उठ्न मानेनन् । उनले खाना खान पनि मानेन ।

18 सातौँ दिनको दिन शिशु मर्यो । दाऊदका नोकरहरूले दाऊदलाई शिशु मरेको खबर भन्न साह्रै डराए । तिनीहरूले भने, “हेर्नुहोस्, शिशु जब जिउँदै थियो त्यस समय त हामीले दाऊदसँग कुरा गर्न सकेौ । हाम्रो कुरा सुन्नै चाहानु भएन । यदि हामीले शिशु मरेको खबर दियौ भने आफैँले आत्महत्या गर्न सक्लान् ।”

19 तर दाऊदले नोकरहरूले कानेखुशी गरेको थाहा पाए । तब दाऊदले शिशु मरेको अन्दाज गरे । यसैले दाऊदले नोकरलाई सोधे, “के शिशु मर्यो?” नोकरहरूले जवाफ दिए, “ज्यू, मर्यो ।”

20 त्यसपछि दाऊद भूइँबाट उठे । आफू स्नान । लुगाहरू लगाएर तयार भए । त्यसपछि परमप्रभुको पवित्र स्थानमा आराधना गर्न गए । फर्केर आई खानेकुरा के छ भनेर मागे । नोकर चाकरले खाना टक्राए, तिनले खाए ।

21 दाऊदका नोकरहरूले तिनलाई सोधे, “तपाईँले यसो किन गर्नु भयो? जबसम्म शिशु जिउँदै थियो तपाईँले केही पनि खानुभएन । तपाईँ रोइरहनु भयो । तर जब शिशु मर्यो अनि उठेर खाना खानुभयो ।”

22 दाऊदले भने, “जबसम्म शिशु जीवित रह्यो मैले केही खाइन । र रोइ मात्र रहे कारण मैले सोचें, ‘कसलाई थाहा छ? हुनसक्छ परमप्रभु मेरो निम्ति दुःखी हुनुहुन्छ र शिशुलाई बचाइराख्नु हुन्छ ।’

23 तर अहिले शिशु मर्यो । अब पनि म किन नखाई बस्ने? के म शिशुलाई जीउँदो पाउन सक्छु? सकिँदैन । कुनै दिन म त्यो भएकहाँ जाउँला, तर त्यो यहाँ मकहाँ आउन सक्दैन ।”

24 त्यसपछि दाऊदले आफ्नी पत्नी बेतशेबालाई सान्त्वना दिए । तिनले पत्नीसँग शारिरीक सम्बन्ध पनि स्थापित गरे । बेतशेबा फेरि गर्भवती भइन् । अर्को छोरा जन्माइन् । दाऊदले छोराको नाउँ सुलेमान राखे । परमप्रभुले सुलेमानलाई प्रेम गर्नु भयो ।

25 परमप्रभुले अगमवक्ता नातानद्वारा सन्देश पठाउनुभयो, नातानले सुलेमानको नाउँ यददीया राखे । नातानले परमप्रभुको निम्ति यसो गरे ।

26 रब्बा शहर अम्मोनीहरूको राजधानी थियो । योआबले रब्बामाथि लडाईँ गरेर अधिकार जमाए ।

27 योआबले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाएर खबर भने, “मैले रब्बा बिरुद्ध लडाईँ गरेँ । मैले पानीको शहर जितें ।

28 अब अरु सैनिकहरू ल्याएर रब्बामाथि अधिकार जमाउनुहोस् नत्र यदि मैले शहरमाथि अधिकार जमाए भने शहरको नाउँ मेरो आफ्नो नाममा हुनेछ ।”

29 यसैले दाऊदले मानिसहरू भेला पारेर रब्बातिर लागे । तिनले रब्बामा धावा बोलेर आफ्नो अधिकार जमाए ।

30 दाऊदले उनीहरूका राजाको मुकुट झिकिदिए । उक्त मुकुटको ओजन झण्डै एक तोडासुनको थियो । त्यसमा बहुमूल्य पत्थरहरू पनि जडित थिए । तिनीहरूले दाऊदको शिरमा उक्त मुकुट पहिराए । दाऊदले शहरबाट धेरै बहुमूल्य सम्पत्ति हात पारे ।

31 दाऊदले रब्बा शहरदेखि मानिसहरू बाहिर ल्याए । तिनीहरूलाई आरा, गल र बञ्चरोहरूले काम गर्न लगाए । ईटाको काम गर्न लगाए । दाऊदले सबै अम्मोनीहरूका शहरमा एउटै व्यवहार गरे । त्यसपछि दाऊद र तिनका फौज यरुशलेम फर्किए ।

अध्याय 13

दाऊदका अब्शालोम नामका एका छोरा थिए । अब्शालोमकी सानी बहिनी तामार नामकी थिई । तामार असाध्यै राम्ररी थिई । दाऊदका अर्का एकजना अम्मोन नाउँ गरेको छोरा थियो जसले तामारसँग प्रेम गरेको थियो ।

2 तामार कुमारी थिई । अम्मोनले उसको कन्यापन भ्रष्ट पार्न सक्छ भन्ने सोचेका थिएनन् । तर पनि अम्मोनले उनलाई साह्रै चाहान्थ्यो । अम्मोनले उनलाई सधैं सम्झिरहने भएकोले आफैं बिरामी भयो ।

3 अम्मोनका एउटा मित्रको नाउँ योनादाब थियो जो शिमीका छोरा थिए । (शिमी दाऊदका दाजु थिए ।) योनादाब साह्रै चलाक थिए ।

4 योनादाबले अम्मोनलाई सोधे, “प्रत्येक दिन तिमी दुब्लाउँदै गइरहेका छौ । तिमी त राजकुमार हौ । खान लाउनुको कुनै अभाव छैन तर पनि दुब्लाउँदै छौ मलाई भन त! किन?” अम्मोनले योनादाबलाई भने, “म तामारलाई प्रेम गर्छु । जो अब्शालोमकी बहिनी हुन् तर म तिमीहरूको सौतेलो भाइ हुँ ।”

5 योनादाबले अम्मोनलाई भने, “ओछ्यानमा सुत् र बिमारीले गरे झैं गर । त्यसपछि तिम्रा पिताजी तिमीलाई हेर्न आउनुहुन्छ । उहाँलाई भन, ‘दया गरी मेरी बहिनी तामारलाई आउन दिएर मलाई खाना खुवाउनु भन्नुहोस् । मेरै अगाडि खाना तयार गर्न लगाउनु होस् । म त्यो हेर्नेछु र उनकै हातले खाना खानेछु ।”

6 त्यसरी अम्मोन ओछ्यानमा लडेर बिमारीले जस्तै गर्न थाले । राजा दाऊद उसका छोरालाई हेर्न आए । अम्मोनले दाऊदलाई भने, “दया गरी तामार बहिनीलाई मेरो कोठा भित्र आउन अनुमति दिनुहोस् । दया गरी भनिदिनु होस् मेरो अधिल्लि दुइवटा रोटी बनाइदिनुहोस् । त्यसपछि म तिनकै हातबाट खान्छु ।”

7 दाऊदले तामारको घरमा दूतहरू पठाए । दूतहरूले तामारलाई भने, “तिम्रा दाइ अम्मोनका घर गएर खाना बनाइदिनु अरे ।”

8 यसकारण तामार अम्मोनको घर गइन् । अम्मोन ओछ्यानमा लडिरहेका थिए । तामारले मुछेको आँटा हातमा लिएर थिच्यै रोटी पकाइदिइन् । अम्मोनले हेर्दा हेर्दै तिनीले रोटी बनाइन् ।

9 त्यसपछि तावाबाट रोटी निकालेर अम्मोनलाई भाग लगाइदिन् । तर अम्मोनले खान मानेनन् । अम्मोनले आफ्ना नोकरहरूलाई बाहिर जानु भने, यसैले सबै बाहिर गए ।

10 तब अम्मोनले तामारलाई भन्छन्, “सुत्ने कोठामा खाना ल्याएर मलाई आफ्नै हातले खुवाइदेऊ ।” त्यसरी तामारले आफूले बनाएको रोटी लिएर दाइको सुत्नेकोठामा गइन् ।

11 उनले अम्मोनलाई खुवाउन मात्र थालेकी थिइन्, तर अम्मोनले उनको हात समाते । तिनले उनलाई भने, “बहिनी, आऊ मसँग सुत् ।”

12 तामारले अम्मोनलाई भनिन्, “होइन, दाजु! मलाई जबरजस्ती नगर्नुहोस् । यस्तो लाजमर्दो काम नगर्नुहोस् । यस्तो भयानक कार्य इसराएलमा कहिले हुनैसक्दैन ।

13 यस्तो लाजमर्दो अवस्थाबाट म कहिले पनि मुक्ति पाउने छैन । मानिसहरूले सोच्नेछन् तपाईं एउटा साधारण दुष्ट जस्तै बन्नु भयो । दया गरी राजासँग भन्नुहोस् । उहाँले हामी दुवैलाई विवाह गर्न दिनुहुनेछ ।”

14 तर अम्मोन तामारका कुरा सुन्न पटकै राजी भएनन् । तिनी तामारभन्दा बलिया थिए । उसले शारीरिक सम्बन्ध राख्न जबरजस्ती गरे ।

15 त्यसपछि अम्मोनले तामारलाई घृणा गर्न थाले । पहिले जति माया गर्थे त्योभन्दा ज्यादा घृणा गर्नथाले । अम्मोनले तामारलाई भने, “उठेर यहाँबाट गइहाल ।”

16 तामारले अम्मोनलाई भनिन्, “होइन! यसरी मलाई ननिकाल । तिमीले मलाई केही क्षण अघि जे गर्थो त्योभन्दा खराब भएर जानेछ ।” तर अम्मोनले तामारका कुरा पटकै सुनेनन् ।

17 अम्मोनले आफ्ना नोकरहरू बोलाए र भने, “अहिले नै यस केटीलाई कोठाबाट निकाल! त्यसपछि दैलो बन्द गर ।”

18 अम्मोनका नोकरले तामारलाई निकालेर दैलो बन्द गरिदिए । तामारले कन्यकेटीहरूले राजदरवारमा लगाउने लुगा जस्तो लामो बाहुला भएको रङ्गी-बिरङ्गी लुगा लगाएकी थिईन् ।

19 तामारले लगाएका विभिन्न रंगको लुगा च्यातेर टाउकोभरि खरानी दलिन् । अनि टाउकोमा हात राखेर रुन थालिन् ।

20 तब, तामारका दाजु अब्शालोमले तिनलाई भने, “के तेरो ठूलो दाजु अम्मोन तँसित थिए? उसले तँलाई चोट पुर्यायो? अब, शान्त हो बहिनी । अम्मोन तेरो दाज्यू हो । अब यी कुरा तेरो हृदयमा नली ।” त्यसपछि तामार चुप लागिन् । तिनी अपमानित स्त्री भई अब्शालोमको घरमा बसिन् ।

21 राजा दाऊदले त्यो कुरा सुनेर साह्रै रिसाए तर दाऊदले तिनको पहिला जम्मेका अतिप्रिय छोरो अम्मोनलाई भड्काउँन चाहनेनन् यसकारण केही गरेनन् ।

22 अब्शालोमले अम्मोनलाई घृणा गर्नथाले । अम्मोनका बारे राम्रो नराम्रो कुनै कुरै गरेनन् अब्शालोमले । आफ्नी बहिनीलाई अम्मोनले व्यवहार गरेको हुनाले घृणा गरे ।

- 23 दुइ वर्ष पछि केही मानिसहरू बाल्हासोरमा अब्बालोमका भेडाका ऊन कात्न आए । यस समय अब्बालोमले राजाका सबै छोराहरूलाई निम्त्याए ।
- 24 अब्बालोमले राजालाई भने, “मैले भेडाको ऊन कात्न केही मानिसहरू बोलाएको छु । दया गरी राजा अनि उसका अधिकारीहरू पनि आइदिनु होस् ।”
- 25 राजाले अब्बालोमलाई भने, “होइन, छोरा । हामी सबै जाँदैौं । यसले तिमीलाई धेरै बोझ हुनेछ ।” अब्बालोमले अनेक बिन्ति गरे । दाऊद नजाने नै भए, तर उसले आशीर्वाद दिए ।
- 26 अब्बालोमले भने, “तपाईं जानु हुँदैन भने मेरा भाइ अम्मोनलाई मसँग जानदिनुहोस् ।” राजा दाऊदले भने, “किन उ तिमीसँग जाने?”
- 27 अब्बालोमले दाऊदलाई धेरै बिन्ती चढाएपछि अन्त्यमा दाऊदले अम्मोन र अरू छोराहरूलाई जान दिने भए ।
- 28 तब अब्बालोमले आफ्ना सेवकहरूलाई आदेश दिए, “अम्मोनलाई होशियार साथ ख्याल राख्नु । जब उ मातेर बेहोस हुन्छ म आदेश दिन्छु । तिमीहरूले अवश्यै अम्मोनलाई मारिदिनु । दण्ड पाउने डर नलिनू । मैले आदेश दिएकोले तिमीलाई कुनै सजाय हुनेछैन । अब बलिया र सहासी बन ।”
- 29 अब्बालोमका जवान सिपाहीहरूले आदेशको पालन गरे । अम्मोनलाई मारे । दाऊदका अरू छोराहरू आ-आफ्ना खच्चरमा चढेर भागे ।
- 30 राजकुमारहरू शहरमा अझ आइपुगेका थिएनन् । तर राजा दाऊदले घटनाको खबर पाइहाले । तर उसले सुनेको खबर थियो, “अब्बालोमले राजाका सबै छोराहरूको हत्या गरिदिए । कुनै पनि छोराहरू जीवित छैनन् ।”
- 31 राजा दाऊदले लगाएको लुगा सबै च्यातेर भुँड्या पछारिए । राजाका सबै अधिकारीहरूले पनि आ-आफ्ना लगाएका लुगा च्याते ।
- 32 तर दाऊदका दाज्यू शिमीका छोरा योनादाबले भने, “राजाका सबै छोरा मारिएका छन् भनेर नसोचौं । खालि अम्मोन मारिएको हो । अब्बालोमले जुन दिन अम्मोनले आफ्नी बहिनीको व्यवचार गरेको थियो त्यसै दिन देखि योजना बनाएको हो ।
- 33 मेरा मालिक राजा, तपाईं यो नसोच्नुहोस् सबै छोरा मारिए । खालि अम्मोन मर्यो ।”
- 34 अब्बालोम भागे । शहरको पर्खालमाथि एउटा रक्षक उभिरहेका थिए । तिनले धेरै मानिसहरू पहाडको अर्को भागवाट आउँदै गरेका देखे ।
- 35 यसैले योनादाबले राजा दाऊदलाई भने, “हेर्नुहोस्, मैले भनेको कस्तो लाग्यो । राजाका छोराहरू आउँदै छन् ।”
- 36 योनादाबले भन्दा भन्दै राजकुमारहरू आइपुगे । उनीहरू जोड-तोडले रुन लागे । दाऊद र अन्य अधिकारीहरू पनि रुन थाले । तिनीहरू साह्रै रोए ।
- 37 दाऊद प्रत्येक दिन आफ्ना छोरा अम्मोनका लागि रुन्थे । अब्बालोम भागेर अम्मीहूदका छोरा तल्मैकहाँ गए । तल्मै गेशूरका राजा थिए ।
- 38 भागेर गएपछि अब्बालोम तीन बर्षसम्म गेशूरमा बसे ।
- 39 राजा दाऊदको अम्मोनको मृत्यु माथि शोक घट्टयो, तर उसले अब्बालोलाई एकदमै हराए अनि उसलाई अतिनै हेर्न चाहन्थे । 39

अध्याय 14

सरुयाहका छोरा योआबले राजा अब्बालोमका बारेमा साह्रै चिन्तित छन् भन्ने थाहा पाए ।

- 2 यसैले योआबले टुकोमाबाट एउटी ज्ञानी महिलालाई लिन भनेर दूतहरू पठाए । योआबले त्यस ज्ञानी महिलालाई भने, “दया गरी साह्रै शोफित अवस्थाको बहना गर । पहिरण पनि त्यस्तै लगाऊ । चिटिक्क पर्ने काम छैन । धेरै दिनदेखि आफन्त मरेर रोइरहेकी स्त्री झैं अभिनय गर ।
- 3 राजाको अघि गएर म जे-जे भन्छु त्यही कुरा गर ।” त्यसपछि योआबले त्यस महिलालाई कुरा सिकाए ।
- 4 टुकोबाट आएकी त्यस महिलाले झुकेर भुँडितिर अनुहार पाउँदा राजालाई भनिन्, “महाराज, मलाई दया गर्नुहोस् ।”
- 5 राजा दाऊदले त्यसलाई भने, “तिम्रो के असुविधा छ?” महिलाले भनिन्, “म विधुवा हुँ । मेरा लोग्ने मरे ।
- 6 मेरो दुइजना छोराहरू थिए । दुवैजना एक-दोस्रोमा बाहिर मैदानमा लडाईं लडे । त्यहाँ छुट्याउने कोही थिएनन् । एउटा छोराको अर्कोलाई मार्यो ।
- 7 अहिले सबै परिवारका सदस्यहरू मेरो विरुद्धमा छन् । तिनीहरू भन्छन्, “त्यस हत्यारा छोरालाई हाम्रो अघि ल्याऊ, हामी । पनि त्यसलाई माछौं । किनभने त्यसले आफ्ना भाइ मार्यो ।” मेरो छोरा घरको बत्ती हो । यदि तिनीहरूले त्यसलाई

मारिदि ए भने त्यो अन्तिम बत्ती पनि निभ्नेछ । बाबुको सम्पत्तिको हकदार त्यही एउटै त बाँचिरहेको छ । यदि त्यो मारियो भने मेरो पतिको नाउँ यस पृथ्वीबाट नाउँ निश नै मेटिने छ ।”

8 तब राजाले त्यस स्त्रीलाई भने, “तिमी घर जाऊ । तिम्रो पक्षमा आदेश दिनेछु ।”

9 टकोमाकी त्यस महिलाले राजालाई भनिन्, “हे मालिक राजा ठीकै छ दोष मलाई नै आवोस् । तर तपाईं र तपाईंको राज्य भने निर्दोष छ ।”

10 राजाले भने, “यदि कसैले तिमीलाई केही नराम्रो भन्दैछ भने त्यसलाई मेरो अधि हाजिर गराऊ । त्यसपछि त्यसले तिमीलाई त्यसरी सताउने छैन ।”

11 त्यस स्त्रीले भनी, “दया गरी तपाईंले आफ्ना परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरको नाउँ लिएर शपथ दिनोस् तपाईंले तिनीलाई रोकि दिनहुनेछ । तिनीहरूले उसकै भाइको मृत्युको बदलामा मेरो छोरालाई मार्न चाहन्छन् । दया गरेर मलाई विश्वास दिलाउनुहोस् कि मेरो छोरालाई तिनीहरूबाट बचाउनु हुनेछ ।” दाऊले भने, “म तिमीलाई परमप्रभुको जीउँदो नाममा भनिहरेछु कसैले पनि तिम्रो छोरालाई चोट पुर्याउन छैन । तिम्रो छोरोको शिरबाट एउटा केश पनि भूईँमा खस्ने छैन ।”

12 त्यस महिलाले भनिन्, “मालिक राजा, मलाई केही कुरा भन्न दिनुहोस् ।” राजाले भने, “भन ।”

13 तब स्त्रीले भनिन्, “परमेश्वरका मानिसहरूका विरुद्धमा तपाईंले यो योजना किन बनाउनु भयो? ज्यू, जब तपाईं नै यसो भन्दै हुनुहुन्छ भने तपाईंनै दोषी देखिनु भयो । किनभने तपाईंको छोरो जसलाई घर छोडन बाध्य गराइएको थियो, उसलाई फर्केर आउनु भनिएको छैन ।

14 एक दिन हामी सबै मर्ने नै हौं हामी भूँइमा पोखिएको पानी जस्तै छौं जसलाई कसैले पनि जम्मा गर्न सक्दैन । परमेश्वरले क्षमा दिनुहुन्छ । भागेर जाने मानिसहरूको निम्ति परमेश्वरको योजना छ । उहाँले तिनीहरूले फर्केर आउँने भन्ने इच्छा गर्नु हुन्छ ।

15 मेरो मालिक राजा, म यति भन्न आएको हुँ । जस्तो मानिसहरूले मलाई धमक्याए । म आफैँले सोचें, ‘म राजालाई भन्नेछु । हुनसक्छ राजाले मेरो सहायता गर्लान् ।’

16 मलाई सुनेर राजाले मेरो छोरालाई बचाउनु हुनेछ । परमेश्वरले प्रदान गर्नुभएको कुराहरूबाट त्यो मानिसले हामीलाई बञ्चित गराउने प्रयास गरिरहेकोछ ।’

17 म निश्चित थिए कि मेरो राजाको वचनले मलाई सहयोग हुनेछ । कारण तपाईं त परमेश्वरको दूत जस्तै हुनुहुन्छ । तपाईंलाई राम्रो र नराम्रो के हो थाहै छ । परमप्रभु तपाईंका परमेश्वर तपाईंको साथमा रहून् ।”

18 राजाले त्यस स्त्रीलाई जवाफमा भने, “म तिमीलाई एउटा प्रश्न गर्छु, मेरो प्रश्नको उत्तर देऊ ।” त्यस स्त्रीले भनी, “मेरो परमप्रभु राजा तपाईं तपाईंको प्रश्न सोध्नु होस् ।”

19 राजाले भने, “योआबले यी सब भन्नु भनेका थिए तिमीलाई ।?” त्यस महिलाले भनिन्, “मेरा मालिक राजा, तपाईंको शपथ खादै भन्छु, तपाईंले ठिक भन्नुभयो । तपाईंका अधिकारी योआबले मलाई सब सिकाएका हुन् ।

20 योआबले त्यसो गर्नुको कारण घटनालाई अर्को प्रकारले तपाईंलाई बुझ्न लगाउनु हो । मेरो मालिक तपाईं परमेश्वरका दूत झैं ज्ञानी हुनुहुन्छ । पृथ्वीमा के हुँदैछ तपाईंलाई सबै थाहा हुन्छ ।”

21 राजाले योआबलाई भने, “मैले अधिनै निर्णय गरी सकेको छु । अब जाऊ अनि अब्शालोमलाई लिएर आऊ ।”

22 योआबले भुँइतिर अनुहार झुकाए र तिनले राजा दाऊदप्रति आभार व्यक्त गर्दै भने, “आज तपाईं म प्रति खुशी हुनुहुन्छ मैले बुझें तपाईंले मेरो कुरा सुन्नुभयो ।”

23 तब योआब गेशूर गएर अब्शालोमलाई यरुशलेम लिएर आए ।

24 तर राजा दाऊदले भने, “अब्शालोम उसको आफ्नै घर जानसक्छ । उ मलाई भेट्न नआवोस् ।” यसैले अब्शालोम आफ्नै घर गए । अब्शालोम राजालाई भेट्न जान सकेन ।

25 मानिसहरूले अब्शालोमको सुन्दरताको साह्रै प्रशंसा गर्थे । इस्राएलमा अब्शालोम जति सुन्दर अरु कोही थिएन । टाउको देखि पैताला सम्मै कतै खोट लगाउने ठाउँ थिएन ।

26 प्रत्येक वर्षको अन्तमा अब्शालोमले टाउकोको कपाल काट्थे र तौलन्थे । कपालको ओजन झण्डै 200 शेकेल हुन्थ्यो ।

27 अब्शालोमका तीनजना छोराहरू र एउटी छोरी थिए । छोरीको नाउँ तामार थियो । तामार साह्रै सुन्दर थिई ।

28 अब्शालोम पूरा दुइ वर्ष यरुशलेममा राजासँग भेट नगरी बसे ।

29 अब्शालोमले योआबकहाँ दूत पठाए । दूतहरूले योआबलाई भने अब्शालोमलाई राजासँग भेट गराइ देऊ । तर योआब अब्शालोम कहाँ आएनन् । दोस्रो चोटि पनि अब्शालोमले खबर पठाए । तर योआब आउन मानेनन् ।

30 त्यसपछि अब्शालोमले नोकरहरूलाई अह्राए, “हेर, मेरो खेतकै छेउमा योआबको जाँको बाली पाकिरहेको छ । गएर त्यसमा आगो लगादेऊ ।” यसरी अब्शालोमका नोकरहरू गएर आगो लगाइदिए ।

31 योआब अब्शालोमका घर आए । योआबले अब्शालोमलाई भने, “तिम्रा नोकरहरूले मेरो खेतीमा किन आगो लगाए?”

32 अब्शालोमले योआबलाई भने, “मैले तिमीकहाँ खबर पठाएँ मैले तिनीलाई यहाँ आउनु भने । म तिमीलाई राजाकहाँ पठाउन चाहान्थे । म तिमीद्वारा राजालाई सोध्न चाहान्थे मलाई गेशूरबाट यहाँ ल्याउ । यो मलाई असल हुने थियो यदि म त्यही भएको भए, मलाई राजासित भेट्न देऊ यदि मैले पाप गरेको भए उसले मलाई मारुन् ।”

33 तब योआब राजाकहाँ आएर अब्शालोमका सबै कुरा बताउँछन् । राजाले अब्शालोमलाई बोलाउँछन् । त्यसपछि अब्शालोम राजालाई भेट्न आउँछन् । राजाका अघि अब्शालोम झुकेर उभिन्छन् । अनि राजाले अब्शालोमलाई म्वाई खान्छन् ।

अध्याय 15

त्यसपछि अब्शालोमले एउटा रथ र घोडाहरू राख्छन् । जब रथमा सवार गर्थे त्यस बेला 50 जना मानिसहरू आफू अघि हिँडाउँथे ।

2 बिहानै उठेर अब्शालोम फाटकमा उभिन्थे । अब्शालोमले राजाकहाँ न्यायको निम्ति समस्या लिएर जाने कोही मानिसको निधो लिन्थे । तब अब्शालोमले उक्त व्यक्तिलाई सोध्थे, “कुन शहरको वासिन्दा हुनुहुन्छ तपाईं?” त्यस व्यक्तिले जवाफ दिन्थे, “म फलना-फलना इस्राएलको परिवार समूहबाट आएको हुँ ।”

3 तब अब्शालोमले भन्ने, “गर्थे तपाईं आफ्नो मामला जित्ने योग्य हुनुहुन्छ, तर राजा दाऊदले तपाईंहरूको कुरै सुन्दैनन् ।”

4 अब्शालोमले यो पनि भन्थे, “अहो, कसैले मलाई यस देशको न्यायधीश नियुक्ति गरिदिएको भए म प्रत्येकलाई साँचो न्याय दिनसक्थेँ ।”

5 अनि यदि कोही पनि एकजना मानिस अब्शालोमको अघि आएर झुकेर अभिवादन गरे भने, अब्शालोमले अघि बढेर साथी जस्तो व्यवहार गरेर हात मिलाउने गर्थे ।

6 अब्शालोमले ती कुराहरू प्रयोग गर्थे अनि प्रत्येकलाई म्वाई खान्थे जो राजा कहाँ न्यायको निम्ति आउँद थिए । यसरी अब्शालोमले इस्राएलका प्रत्येकलाई मुख्र बनाए ।

7 चार वर्षपछि, अब्शालोमले राजा दाऊदलाई भने, “दया गरी मलाई मैले हेब्रोन्को परमप्रभुलाई गरेको प्रतिज्ञा पूरा गर्न जान दिनुहोस् ।

8 मैले त्यो प्रतिज्ञा म गेशूरमा बसेको समयमा गरेको थिएँ । मेरो प्रतिज्ञा थियो, ‘यदि परमप्रभुले मलाई यरुशलेम फिर्ता गराउनु भयो भने म परमप्रभुको सेवा गर्नेछु ।”

9 राजा दाऊदले भने, “शान्तिसित जाऊ ।” अब्शालोम हेब्रोन् गए

10 तर अब्शालोमले इस्राएलका सबै परिवार समूहमा गुप्तचर पठाए । ती गुप्तचरहरूले मानिसहरूलाई भने, “जब तिमीहरूले तुरही बजेको सुन्छौ, भन्नु, ‘अब्शालोम हेब्रोन्मा राजा भएका छन् ।”

11 अब्शालोमले 200 मानिसहरूलाई तिनको साथ लानलाई आमन्त्रित गरे । ती मानिसहरूले यरुशलेम छोडे अनि तिनीसितै हेब्रोन् गए । तर तिनको योजना बारे उनीहरू अनभिज्ञ थिए ।

12 अहीतोपेल दाऊदका एकजना सल्लाहकार थिए । अहीतोपेल गीलोह शहरका बासिन्दा थिए । जब अब्शालोमले बलिदान चढाउन पुगे तब गीलोह शहरबाट अहीतोपेललाई पनि बोलाए । अब्शालोमको योजना ठीकसँग कार्यन्वित हुँदै थियो अनि धेरै भन्दा धेरै मानिसहरू तिनको पक्षमा लाग्नथाले ।

13 दाऊदलाई खबर दिन भनेर एकजना मानिस दाऊदकहाँ आए । ती मानिसहरूले भने, “इस्राएलका मानिसहरूले अब्शालोमको नेतृत्वलाई पछ्याउन थालेका छन् ।”

14 तब दाऊदले आफूसँग यरुशलेममा छाडीएका अधिकारीहरूलाई भने, “हामी चाँडै जाऊँ । यदि भागेनाँ भने अब्शालोमले हामीलाई छोड्ने छैन । छिटो गरी यहाँबाट भागौं होइन भने अब्शालोम आइपुग्छ । हामीलाई खतम गर्नेछ । अनि त्यसले यरुशलेमका सबै मानिसहरूलाई मार्नेछ ।”

15 राजाका अधिकारीहरूले भने, “तपाईंले जे भन्नुहुन्छ हामी त्यसै गर्नेछौं ।”

16 राजा दाऊद उसको महलमा बस्ने जति सबैलाई लिएर महलबाट निकलन्छन् । तर राजाले उसका दश जना उप-पत्नीहरूलाई महलका हेरचाह गर्न राखे

17 राजा आफ्ना मानिसहरूका साथमा हिँडे । अन्तिम महलमा पुगेर तिनी रोकिए ।

18 त्यहाँ देखि सबै अधिकारीहरू राजाको अघि लागे । अघाडी 600 गितीहरू राजासित आए । गातमा उनी बसेको समय देखि त्यहाँ तिनीहरू उनिसँग थिए अनि करेतीहरू र पलेतीहरू राजाको अघाडी गए ।

19 राजाले गितीबाट आएका हतैलाई भने, “तिमीहरू किन हामीसँग हिँड्दैछौ? फर्केर नयाँ राजा (अब्शालोम) सँग बस । तिमीहरू विदेशी हो । यो तिमीहरूको मातृभूमि होइन ।

20 क्षणिक समय अघि तिमीहरू म सँग सामेल हुन आएका हो । अब तिमीहरू मसँग एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँ गर्दै घुमिरहुनु

पछ । आफ्ना दाज्यू-भाइहरु लिएर फर्क । दया र विश्वास तिमीहरुलाई देखाउन् । ”

21 तर हतैले राजालाई भने, “जबसम्म तपाईं परमप्रभु बाच्नुहुन्छ म तपाईंकै साथमा रहने छु । यदि म मर्नु परेता पनि तपाईंसितै मर्नेछु । ”

22 दाऊदले हतैलाई भने, “आऊ, हामी किद्रोन बेंसी तरौं । ” त्यसकारण सबै इत्तै र तिनका मानिसहरु अनि तिनीहरुका परिवारहरुले किद्रोन बेंसी तरे ।

23 सबै मानिसहरु चिच्चाई रहका थिए । राजा दाऊद र तिनका मानिसहरु मरुभूमि अघि बढदै जब किद्रोन बेंसी तरे तिनीहरु रोए ।

24 सादोक र तिनीसंग भएका लेवीनीहरुले परमेश्वरको करारको सन्दूक बोकेका थिए । तिनीहरुले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई राखे । अनि एबीयातारले मानिसहरुले दाऊदसित यरुशलेम नछाड्नुजेलसम्म प्रार्थना गरे ।

25 राजा दाऊदले सादोकलाई भने, “परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई यरुशलेममा नै छोड । यदि परमप्रभु मसित खुशी हुनुहुन्छ भने मलाई यरुशलेम र उहाँको मन्दिरलाई हेर्ने मौका दिनुहुन्छ ।

26 तर यदि परमप्रभु मसित खुशी हुनुहुन्छ भने उहाँले मलाई जे पनि गर्नसक्नु हुन्छ । ”

27 राजाले पूजाहारी सादोकलाई भने, “तिमी एकजना द्रष्टा (अगमवक्ताको अर्को नाम) पनि हो । शान्तसित शहर फर्क । साथमा तिम्रो छोरा अहीमास र एबीयातारका छोरा जोनाथन पनि लैजाऊ ।

28 तिमीबाट सुन्नलाई म त्यहाँ पखिँरहनेछु जहाँ मरुभूमि पारि मानिसहरु नदी तर्छन् । ”

29 यसैले सादोक र एबीयातारले पवित्र सन्दूकलाई यरुशलेममा फिर्ता लगे र त्यहीं बसे ।

30 दाऊद जैतून डाँडा उक्ले । तिनी रोए । टाउको ढाकेर खाली खुट्टै हिँडे । दाऊदका साथमा भएका अन्य मानिसहरुले पनि टाउको ढाके । तिनीहरु पनि रुँदै दाऊदसँग गए ।

31 एकजना मानिसले दाऊदलाई भने, “अहीतोपेल त्यो एउटा व्यक्ति हो जसले अब्शालोमसँग षडयन्त्रमा भाग लियो । ” तब दाऊदले प्रार्थनामा भने, “परमप्रभु, म भन्दैछु अहीतोपेलको सल्लाह अनुरूपको कार्य विफल होस् । ”

32 दाऊद पहाडको चुचुरोमा उक्ले । जहाँ दाऊदले कहिलेकाहीँ परमेश्वरलाई आराधना अर्चना गर्थे । त्यही समय एरेकी हूशै फाटेको कोट अनि टाउकोभरि धूलो हालेर तिनका अघि आए ।

33 दाऊदले हूशैलाई भने, “यदि तिमी मसित गयौ भने अर्को हेरचाह गर्ने व्यक्ति हुनेछौ ।

34 तर यदि तिमी यरुशलेम फर्कियौ भने तिमीले अहीतोपेलको सल्लाहलाई विफल पार्न सक्छौ । अब्शालोमलाई भन्नु, ‘राजा म तपाईंको सेवक हूँ । मैले तपाईंको पितालाई सेवा गरे । अब म तपाईंको सेवा गर्नेछु । ’

35 पूजाहारी सादोक र एबीयातार पनि तिमी सितै हुनेछन् । राजदरवारमा सुनेका कुरा सबै तिनीहरुलाई बताउने छौ ।

36 सादोकका छोरा अहीमास र एबीयातारका छोरा जोनाथन तिनीहरु सितै हुनेछन् । तिमी जे-जे सुन्छौ तिनीहरुद्वारा तिमीले मलाई बुझ्नेदेऊ । ”

37 तब दाऊदका साथी हुशै शहर गए । अनि अब्शालोम यरुशलेम पुगे ।

अध्याय 16

दाऊद जैतून डाँडाको टापुमा अलिक पर मात्र पुगेका थिए, मपीबोशेतको नोकर सीबाले दाऊदलाई भेटे । सीबासँग जीन लगाम कस्सिएका दुइवटा गधा थिए । गधामा 200 रोटी, 100 झुप्पा किसमिस, 100 ग्रीष्मफल र दाखरस लादिएको एउटा मसक थियो ।

2 राजा दाऊदले सीबालाई सोधे, “यी चीज किन ल्यायौ ?”सीबाले जवाफ दिए, “गधाहरु राजाको परिवारलाई चढनको निम्ति ल्याएको हो । रोटी र ग्रीष्मफलहरु अधिकारीहरुलाई खाना भनेर अनि मरुभूमिमा हिँडदा जो कमजोरी भएर हिँडन सक्दैनन् तिनीहरुका निम्ति दाखरस ल्याएको । ”

3 राजाले सोधे, “मपीबोशेत खै कहाँ छन् ?”सीबाले जवाफ दिए, “मपीबोशेत यरुशलेममा नै बसे । तिनले सोचे, ‘ अब इस्राएलीहरुले मेरा पिताका राज्य मलाई दिन्छन् । ’”

4 तब राजाले सीबालाई भने, “यही कारणले मेपीबोशेतका जाय जेथा अब म तिमीलाई दिन्छु । ”सीबाले भने, “म तपाईंसँग नतमस्तक छु । मलाई विश्वास छ म तपाईंलाई सधैं रिसाउनसक्छु । ”

5 दाऊद बहूरीममा आए । बहूरीमबाट शाऊलका परिवारका एकजना मानिस निस्किए । त्यसको नाउँ शिमी थियो, जो गेराका छोरा थिए । शिमीले दाऊदलाई धेरै सराप्ये आए । लगातार नराम्रो नामले सराप्ये थिए ।

6 शिमीले दाऊद र तिनका अधिकारीहरुलाई ढुङ्गाले हान्न शुरू गरे । तर मानिसहरु र सिपाहीहरुले दाऊदलाई घेरे ।

7 शिमीले दाऊदलाई सराप दिए । उनले भने, “ए हत्यारा, भाग यहाँबाट छिटो भाग ।

- 8 परमप्रभुले तलाई सजाय दिदैछन् । किन थाहा छ? कारण तैले शाऊलका परिवारलाई मारिस् । तैले शाऊलको राजसिंहासन चोरिस् । तर अहिले ठीक यस्तो गति हुँदैछ तेरो । परमप्रभुले तेरो राज्य तेरो छोरा अब्शालोमलाई दिनुभयो । किन थाहा छ? कारण तँ हत्यारा होस् ।”
- 9 सरुयाहका छोरा अबीशैले राजालाई भने, “हे मेरो मालिक राजा यो मरेको कुकुरले किन तपाईंलाई सराप्दैछ? दया गरी मलाई उसको टाउको छिनाउन दिनुहोस् ।”
- 10 तर राजाले जवाफ दिए, “सरुयाहका छोराहरू किन तिमीहरू मेरो मामलाहरूमा हात हाल्छौ? साँच्चो हो, शिमीले मलाई सराप्दै छ । तर सायद परमप्रभुले मलाई सराप्नु उसलाई भन्नु भएको होला ।” कसले परमप्रभुलाई उहाँले गर्नु भएको विषयमा प्रश्न गर्न सक्छ र?”
- 11 दाऊदले अबीशै र सारा नोकरहरूलाई भने, “हेर, मेरो आफ्नै छोरा (अब्शालोम) ले मलाई मार्न खोज्दैछ । यो मानिस (शिमी) बिन्यामीन कुल समूहले मलाई मार्ने अधिकार ज्यादा प्राप्त गर्छ । उसलाई एक्लै रहन देऊ । मलाई मनपरि भन्न देऊ । परमप्रभुले नै त्यसो गर्नु भन्नु भएको हो ।
- 12 यो हुनसक्छ, परमप्रभुले मैले शिमीद्वारा गालि खाएको देखेर म प्रति दया गर्दै राम्रो गर्नुहुन्छ ।”
- 13 यसकारण दाऊद र तिनका मानिसहरू आफ्नो बाटो लागे । तर शिमीले दाऊदलाई पछ्याए । पहाडको बाटोको अर्कोतिर भएर शिमी हिँड्न थाल्यो । यात्राभरि दाऊदलाई गाली गर्दै शिमी हिड्यो । शिमीले दाऊदलाई ढुङ्गा र धूलोले पनि हान्यो ।
- 14 राजा दाऊद र तिनका अनुयायीहरू यर्दन नदी पुगे । राजा र अनुयायीहरू थकित थिए । त्यहाँ तिनीहरूले आराम गरे र आफूलाई थकावट मुक्त पारे ।
- 15 अब्शालोम, अहीतोपेले र अन्य मानिसहरू जो इस्राएलवासी थिए यरुशलेम आए ।
- 16 दाऊदका एरेकी हूशै नामक साथी अब्शालोमलाई भेट्न आए । उसले अब्शालोमलाई भने, “राजाको चिरायु होस् । राजाको चिरायु होस् ।”
- 17 अब्शालोमले सोधे, “तिमी तिम्रा मित्र दाऊदको विश्वासपात्र किन बनेनौ? यरुशलेम छोडेर किन दाऊदसंग गएनौ?”
- 18 हूशैले भने, “म परमप्रभुले छान्नु भएको मानिसका अधीनमा बस्छु । यी मानिसहरू अनि इस्राएलका मानिसहरूले तपाईंलाई छाने । म तपाईंसँगै बस्छु ।
- 19 पहिले मैले तपाईंका पिताको सेवा गरें । अब म तपाईंको सेवा गर्नेछु तपाईं दाऊदका छोरा हुनुहुन्छ ।”
- 20 अब्शालोमले अहीतोपेललाई भन्छन्, “कृपया अब हामीले के गर्नु पर्छ भन ।”
- 21 अहीतोपेलेले अब्शालोमलाई भने, “तिम्रा पिताजीले उहाँका केही पत्नीहरूलाई आफ्नो घर रेखदेख गर्न छोडनु भएको छ । जाऊ र तिनीहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राख । त्यसपछि प्रत्येक इस्राएलीलाई यो थाहा हुनेछ कि तिमीलाई तिम्रा पिताले घृणा गर्छन् भनेर । अनि ती सबै मानिसहरूले तिमीलाई सहयोग पुर्याउन उत्साहित हुनेछन् ।”
- 22 तब अब्शालोमको निम्ति तिनीहरूले महलको छानामा एउटा पाल हाले । अनि अब्शालोमले आफ्ना पिताका रखौटी पत्नीहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राखे । सबै इस्राएलीहरूले यो देखे ।
- 23 त्यस समय अहीतोपेलको सल्लाह दाऊद र अब्शालोम दुवैका निम्ति साह्रै महत्वपूर्ण थियो । तिनीहरूले सोचे कि यो त्यति महत्वपूर्णको हो जति परमेश्वरको वचन एउटा मानिसको निम्ति हुन्छ ।

अध्याय 17

- अ**हीतोपेलेले अब्शालोमलाई भने, “दया गरि मलाई 12,000 मानिस छान्न दिनुहोस् । म आज राती नै दाऊदको खेदो गर्छु ।
- 2 जब उ थाकेर कमजोर भएको हुन्छ म उसलाई पक्रनेछु । म त्यसलाई धम्काउँछु । तब उसका मानिसहरू सबै भाग्नेछन् । तर म खालि दाऊदलाई मात्र मार्नेछु ।
- 3 त्यसपछि उसका सेनालाई तपाईंको अनुगामी बनाइदिन्छु । यदि दाऊद मरे भने सबै मानिसहरू शान्तिसित तपाईंको पछि आउनेछन् ।”
- 4 यो योजना अब्शालोम र इस्राएलका अगुवाहरूलाई राम्रो लाग्यो ।
- 5 तर अब्शालोमले भने, “अहिले एरेकी हूशैलाई बोलाऊ । म उसलाई पनि सोध्छु, उसले के भन्छ सुनौं ।”
- 6 हूशै अब्शालोम भएकहाँ आए । अब्शालोमले हूशैलाई भने, “यो अहीतोपेलको योजना हो । के यो योजनालाई हामी कार्यमा ल्याउन सक्छौं? अथवा सक्दैनौं दया गरेर तपाईंको विचार भन्नुहोस् ।”
- 7 हूशैले भने, “यस समय अहीतोपेलको सल्लाह ठीक छैन ।”
- 8 “तपाईंलाई थाहै छ तपाईंका पिता र उहाँसँग भएका मानिसहरू धेरै बलिया छन् । तिनीहरू बच्चाहरू खोसिएका भालू जस्तै

हिसरक छन् तपाईका पिता निपुण योद्धा हुनुहुन्छ । उहाँ रातभरी सैनिकहरू सित रहनु हुन्न ।

9 जहाँसम्म उहाँ त कुनै गुफा अथवा अरु कुनै ठाउँमा लुकिस्कु भयो । यदि तपाईका पिताजीले तपाईका मानिसहरू माथि धावा बोल्नुभयो भने मानिसहरूले यो खबर सुन्नेछन् । अनि तिनीहरूले सोच्ने छन्, 'अब्बालोमका अनुयायीहरू हार्दैछन् ।'

10 तब सिंह जस्ता सहासी मानिसहरू पनि डराउने छन् । किनभने? इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई थाहै छ कि तपाईका पिता बलिया लडाकु हुन, अनि उनका मानिसहरू धेरै साहसी छन् ।

11 "म यो सुझाव दिन्छु: दानदेखि बेशेबासम्मका सबै इस्राएलीहरूलाई भेला गराउनु होस् । मानिसहरू समुद्रका किनारका बालुवा जस्तै हुनेछन् । त्यसपछि तपाई आफै युद्धभूमिमा जानुहोस् ।

12 हामीले दाऊदलाई लुकेकै ठाउँमा समाउने छौं । दाऊदलाई धेरै सिपाहीहरूको साथमा जाइलाग्नु पर्छ । हाम्रो संख्या भुँइमा खसेको शीतका थोपाहरू जस्तो हुनुपर्छ । हामीले दाऊदलाई उसका मानिसहरूसँगै मार्नु पर्छ । कसैलाई जिउँदो छाड्ने होइन ।

13 तर यदि दाऊद कुनै शहरमा भाग्यो भने, सबै इस्राएलीहरूले डोरी ल्याउने छन् अनि हामी शहरको पर्खाललाई बेंसीको तल तान्ने छौ एउटा सानो ढुङ्गा सम्म पनि छोडिने छैन ।"

14 अब्बालोम अनि इस्राएलीहरूले भने, "एरेकी हूशैको सल्लाह अहीतोपेलको भन्दा राम्रो छ ।" तिनीहरूले किन यसो भन्यो भने यो परमपरभु कै योजना हो । परमपरभुले अहीतोपेलको राम्रो सल्लाहलाई नष्ट पारिदिनु भयो । कसरी परमपरभुले अब्बालोमलाई सजाय दिनुभयो ।

15 हुशैले ती कुराहरू पूजाहारी सादोक र एबीयातारलाई भने । हुशैले अहीतोपेलको अब्बालोम र इस्राएलका अधिकारीलाई दिएको सल्लाहबारे भने । हुशैले आफूले दिएको सल्लाहको पनि उल्लेख गरे । हुशैले भने,

16 "दाऊदलाई छिटो खबर पठाऊ । तिनलाई मानिसहरूले जहाँ मरुभूमि पार गर्छन् त्यहाँ नबस्नु भन्नु । चाँडै यर्दन नदी पार गर्नु भन्नु । यदि नदी पार गरे भने राजा र तिनका मानिसहरू समातिने छैनन् ।"

17 पूजाहारीका छोरा जोनाथन अनि अहीमास एन-रोगेलमा पखिँएका थिए । शहरभित्र आफू नदेख्नु भनेर तिनीहरू चाहान्थे, यसैले एउटी नोकनी तिनीहरूकहाँ आइन् र तिनले खबर दिइन् । तब जोनाथन र अहीमास दाऊदलाई खबर भन्न हिडे ।

18 तर एउटा केटोले जोनाथन र अहीमासलाई देखे । त्यो केटो अब्बालोमलाई भन्न दौड्यो । जोनाथन र अहीमास चाँडो-चाँडो भागे । तिनीहरू बहुरीमका एकजनाको घरमा आइपुगे । जसको आँगनमा एउटा कुवा थियो । जोनाथन र अहीमास कुवाभित्र गए ।

19 त्यस मानिसकी पत्नीले च्यादरले कुवा ढाकिदिइन् । तब तिनले त्यो च्यादरलाई अन्नले ढाकिन । कुवा अन्नको राश जस्तो देखिइयो । यसकारण कसैले पनि जोनाथन र अहीमास त्यहाँ लुकेका छन् भनेर सोच्नै सकेनन् ।

20 अब्बालोमको नोकर त्यस महिलाको घरमा आएर सोधे, "अहिमास र जोनाथन कहाँ छन्?" त्यस महिलाले अब्बालोमको नोकरलाई भनिन्, "तिनीहरूले त खोला तरिसके होला ।" अब्बालोमको नोकर जोनाथन र अहीमासको खोजीमा अघि बढ्यो । तर तिनीहरूलाई भेट्न सकेनन् यसर्थ अब्बालोमको नोकर यरुशलैम फर्कियो ।

21 अब्बालोमको नोकर हिडेपछि जोनाथन र अहीमास कुवाबाट निस्किए । तिनीहरू दाऊदलाई खबर भन्न गए । तिनीहरूले दाऊदलाई भने, "छिटो, नदी पार गरिहाल्नु होस् । अहीतोपेलले तपाईको विरुद्धमा यस्तो योजना बनाएको छ ।"

22 तब दाऊद र उसका सबै मानिसहरूले यर्दन नदी तरे सुर्य उदय हुन अघि, दाऊदका मानिसहरू प्रत्येकले यर्दन नदी पार गरे ।

23 अहीतोपेलले बुझे कि कुनै इस्राएलीले पनि उनको सल्लाह मानेनन् । अहीतोपेल आफ्नो गधामा चढेर आफ्नो शहरको घर गए । परिवारका लागि केही योजना बनाएर आफू पासो लागेर मरे । तिनको मृत्युपछि मानिसहरूले उनैका पिताको चिहानको छेउमा गाडे ।

24 दाऊद महनैम पुगे । अब्बालोम र उनका साथमा रहेका इस्राएलीहरू यर्दन नदी पार गरेर गए ।

25 अब्बालोमले आमासालाई सेनाका नयाँ कप्तान बनाए । आमासाले योआबको ठाउँ लिए । आमासा इश्माएली यित्त्रका छोरा थिए । आमासाकी आमा अबीगेल सरुयाहकी बहिनी नाहाशकी छोरी थिइन् । सरुया योआबकी आमा थिइन् ।

26 अब्बालोम र इस्राएलीहरूले गिलादमा छाउनी बसाए ।

27 दाऊद महनैम पुगे । शोबी, माकीर र बजिलाइहरू त्यस ठाउँमा थिए । (शोबी रब्बाको अम्मोनी नाहाशका छोरा थिए । माकीरचाहि लोदबारको अमीएलका छोरा थिए । बजिलाइ गिलादका रोग्लीमबाट थिए ।)

28 ती तीनै जना मानिसहरूले भने, "यस मरुभूमिद्वारा जाने मानिसहरू साह्रै थकित र भोक प्यासी छन् ।" यसैले

तिनीहरूले दाऊद र उनका मानिसहरूका निम्ति धेरै थोक ल्याए। तिनीहरूले ओढ्ने-ओछ्यान, र अन्य भाँडा-कुँडाको बन्दबस्त मिलाइदिए। तिनीहरूले गहुँ, जौ, आँटा, उसिनेको फल, सिमी, सुकेको विजन, मह, नौनी, भेडा अनि गाईको दूधबाट बनेको चिज ल्याइ दिए। 29

अध्याय 18

दाऊदले आफ्ना मानिसहरू गने। तिनले ती मानिसहरूलाई नेतृत्व गर्न 1,000 र 100 को माथि कप्तानहरू छाने।

2 दाऊदले मानिसहरूलाई तीन भागमा छुट्याए। अनि दाऊदले मानिसहरू पठाए। योआबको एक तिहाइ सैनिकहरूलाई नेतृत्व गरे। अर्को तीन भागको एक तिहाइ सैनिकहरू योआबका सानो भाइ अबीशैको अधिकारमा थिए अनि तीन भागको अन्तिम तिहाइ ईतैबाटका गित्तीको अधिकारमा थिए। राजा दाऊदले मानिसहरूलाई भने, “म पनि तिमीहरूसित जानेछु।”

3 तर मानिसहरूले भने, “होइन! तपाईं हामीसित नजानुहोस्। कारण के हो भने, यदि हामी युद्धभूमिबाट विमुख भयौं भने अब्शालोमका मानिसहरूलाई प्रभाव पार्ने। यदि हामी आधा नै मर्यौं भने पनि त्यत्ति फरक पर्दैन। तर तपाईं 10,000 को संख्याका हामीभन्दा महत्वपूर्ण हुनुहुन्छ। तपाईं यही शहरमा बस्नु भए असल हुन्छ। यदि हामीलाई दरकार पर्यो भने सहयोग पुर्याउनुहोस्।”

4 राजाले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई जे राम्रो लाग्छ म त्यही गर्छु।” तब राजा द्वारमा खडा भए। फौज अघि बढ्यो। सय र हजारको समूहमा तिनीहरू हिडे।

5 योआब, अबीशै र ईतैलाई दाऊदले आदेश दिए। उसले भने, “मेरो खातिर जवान अब्शालोम प्रति दयालू बन्नु।” राजाले कप्तानहरूलाई के भने सैनिकहरूले सबै सुने।

6 दाऊदका सैनिकहरूले अब्शालोमका इस्राएलीहरूलाई आक्रमण गरे। तिनीहरूले एप्रैमको जङ्गलभित्र लडाईं गरे।

7 दाऊदका सेनाहरूले इस्राएलीहरूलाई परास्त गरे। त्यस दिन 20,000 मानिसहरू मारिए।

8 देशभरि युद्ध फैलियो। तरवारले भन्दा ज्यादा मानिस जङ्गलमा मरे।

9 अब्शालोमले दाऊदका अधिकारीहरूलाई भेटे। अब्शालोम एउटा खच्चरमा चढेर टाढा भाग्ने चेष्टा गरे। खच्चर बजराठको रुखको हाँगाहरू मुनि भाग्यो। त्यो हाँगा मोटो थियो, अब्शालोमको टाउको हाँगामा अल्झियो। खच्चर लगातार दौडिरह्यो अनि ऊ जमीन माथि हाँगामा झुण्डिए।

10 एकजना मानिसले यो घटना देखे। उसले योआबलाई भने, “मैले बाजको रुखमा अब्शालोम झुण्डिरहेको देखे।”

11 योआबले त्यस मानिसलाई भने, “तँले मारेर त्यसलाई रुखबाट भुइँमा किन झारिन्स्? म तँलाई एउटा पेटी र चाँदीको दश टुक्रा दिने थिएँ।”

12 त्यस मानिसले योआबलाई भने, “यदि मलाई 1,000 चाँदीको टुक्रा दिएको भएता पनि म राजाको छोरालाई केही गर्ने थिइन। कारण राजाले तपाईं अबीशै र ईतैलाई भएको आदेश हामीले सुन्यौं। राजाले भनेका थिए, ‘नौजवान अब्शालोमलाई चोट नपुर्याउनु।’

13 यदि मैले उसलाई मारेको भए राजाले पत्तो लगाउनु हुने थियो। अनि तपाईं, योआबले, मेरो रक्षागर्नु हुने थिएन।”

14 योआबले भने, “म यहाँ तँसँग समय बरबाद गर्दिन।” अब्शालोम अझै जीवितै बाजको रुखमा झुण्डिरहेको थिए। योआबले तीनवटा भाला निकालेर अब्शालोमलाई हाने। भाला गएर अब्शालोमको मुटुमै रोपियो।

15 योआबका दशजना जवान सिपाही थिए जो योआबका अंगरक्षक हुन। ती दशजना मानिस अब्शालोमको वरिपरी भेला भएर उसलाई मारे।

16 अब्शालोमका सेनाहरूलाई नखेदनु भन्नाका खातिर योआबले तुरही फूके।

17 योआबका मानिसहरूले अब्शालोमको लाश जङ्गलको ठूलो ठूलोमा फ्याँकिदिए। तिनीहरूले लाश हालेर उक्त ठूलोलाई ढुङ्गाले पुरिदिए। अब्शालोमका जति पनि इस्राएली अनुयायीहरू थिए भागेर घर गए।

18 जब अब्शालोम जीवित थिए तिनले राजाको बेंसीमा एउटा स्तम्भ खडा गरेका थिए। अब्शालोमले भनेका थिए, “मेरो नाउँ जीवित राख्ने कुनै छोरा छैन।” यसैले तिनले त्यस स्तम्भको नाउँ आफ्नो नाममा राखे। आज पनि उक्त स्तम्भलाई, “अब्शालोम स्मृति-चिन्ह” भनिन्छ।

19 सादोकका छोरा अहीमासले योआबलाई भने, “राजा दाऊदलाई खबर दिन मलाई नियुक्त गर्नु होस्। म उहाँलाई परमपरभुले उहाँको शत्रुलाई नष्ट गरिदिनु भयो भनेर सचना दिन्छु।”

20 योआबले अहीमासलाई जवाफ दिए, “होइन, आज यो खबर लिएर दाऊद कहाँ जाने तिमी एक छैनौ। तिमीले यो खबर राजा भए कहाँ अरु कुनै दिनमा लिएर जाऊ। किन? किनभने राजाका छोरा मारिएका छन्।”

21 तब योआबले कूशबाट आएका मानिसलाई भने, “जाऊ अनि तिमीले जे जति देखेका छौ राजालाई सचना गर।” कूशीले

योआबलाई शिर झुकाएर तब दाऊदलाई खबर दिन दगुरे ।

22 तर सादोकका छोरा अहीमासले योआबलाई बिन्ती गरे, “जसरी हुन्छ, दयागरी त्यस कूशीसित समाचार पुर्याउन मलाई पनि पठाउनुहोस् ।” योआबले भने, “यो खबर तँ किन लान्छस्? यो समाचारहरू दिदा तँले कुनै पुरस्कार पाउने छैनस् ।”

23 अहीमासले जवाफ दिए, “जसरी भएता पनि म दाऊदकहाँ जान्छु ।” योआबले भने, “ठीक छ, यदि तँ दाऊद कहाँ जान्छस् भने जा ।” तब अहीमास यर्दन बेंसी भएर कूशीलाई नाघेर गए ।

24 दाऊद शहरका दुइ द्वारको बीचमा बसिरहेका थिए । पहरादार पर्खालहरूको द्वारको छप्परमाथि चढे । पहरादारले एउटा मानिस एकलै कुद्दै आइरहेको देखे ।

25 पहरादारले चिच्याएर राजा दाऊदलाई भने । राजा दाऊदले भने, “यदि मानिस एकलै छ भने त्यसले खबर ल्याउँदैछ ।” शहरको नजिकै त्यो मानिस आइपुग्यो ।

26 पहरादारले अर्को मानिस पनि कुद्दै गरेको देखे । त्यो पहरादारले ढोकेलाई भने हेर त्यो मानिस पनि एकलै कुदेर आइरहेछ । राजाले भने, “उसले पनि समाचार ल्याइरहेकोछ ।”

27 त्यस पहरादारले भने, “मलाई लाग्दैछ त्यो पहिला कुद्दै आउने चाहिँ सादोकका छोरा अहीमास हुनुपर्छ ।” राजाले भने, “अहीमास राम्रो मानिस हो । उसले राम्रो खबर ल्याउँदैछ ।”

28 अहीमासले राजालाई भने, “सबै राम्रै छ ।” राजाका अधि शिर झुकाएर अहीमासले भने, “परमप्रभु राजाका परमेश्वरको महिमा गाऔं! परमप्रभुले तपाईंको विरोधीलाई हराउनुभयो, मेरो मालिक राजा ।”

29 राजाले भने, “नौजवान अब्शालोम ठीक छ त?” अहीमासले जवाफ दिए, “जब मलाई योआबले पठाए, मैले ठूलो उत्साह देखें । तर के भयो मलाई थाहा छैन ।”

30 तब राजाले भने, “यहाँ उभ र पर्ख ।” अहीमास त्यहाँ उभिए र पर्खिए ।

31 कूशी आए । उनले भने, “मेरा मालिक राजालाई खबर छ । आज परमप्रभुले तपाईंका विरोधीहरूलाई दण्ड दिनुभयो ।”

32 राजाले कूशीलाई सोधे, “के अब्शालोम ठीक छ त?” कूशीले जवाफ दिए, “म विश्वास गर्छु जो तपाईंका बिरुद्धमा थिए ती सबैले त्यो जवान केटो (अब्शालोम)ले पाएको जस्तै सजाय पाउने छन् ।”

33 तब राजाले अब्शालोम मरे भनेर थाहा पाए । राजा साह्रै दुःखी भए । ऊ द्वारबाट कोठामा गएर रोए । कोठामा जाँदा रुँदै गए । तिनले भन्दैथिए, “हे मेरो छोरा अब्शालोम, तिम्रो सट्टामा म मर्नु असल थियो । हे अब्शालोम, मेरो छोरा, छोरा!”

अध्याय 19

मानिसहरूले योआबलाई खबर सुनाउँछन् । तिनीहरूले योआबलाई भन्छन्, “हेर्नुहोस्, राजा अब्शालोमको लागि दुःखी भएर रोइरहेकाछन् ।”

2 दाऊदका सेनाले त्यस दिन युद्ध जिते । तर पनि मानिसहरूलाई उक्त दिन पटककै चैन भएन । कारण मानिसहरूले सुने, “राजा आफ्ना छोराको निम्ति साह्रै दुःखी छन् ।”

3 मानिसहरू चुपचाप शहरमा भित्तिरए । पराजित भएर भागेर आएका मानिसहरू जस्तै भए ।

4 राजाले अनुहार ढाकेका थिए । हे मेरो छोरा “अब्शालोम, मेरो छोरा भन्दै राजा जोडजोडले रोइरहेका थिए ।”

5 योआब राजाका घरमा आए । योआबले राजालाई भने, “तपाईंले आफ्ना सबै अधिकारीहरूको बेज्जत गर्दैहुनुहुन्छ । हेर्नुहोस्, ती अधिकारीहरूले आज तपाईंको प्राण बचाए । अनि तिनीहरूले तपाईंका छोरा छोरी, पत्नीहरू र नोकर्नीहरूलाई पनि बचाए ।

6 जसले तपाईंलाई घृणा गर्थे उसैलाई माया गर्नुहुन्छ । आज तपाईंले तपाईंका अधिकारीहरू र आफ्ना मानिसहरूलाई केही जस्तो नठानेको प्रमाण भयो । मलाई यस्तो लाग्दैछ यदि अब्शालोम चाहिँ बाँचेर हामी सबै मारिएको भए तपाईं खुशी हुनुहुन्थ्यो ।

7 अब उठेर तपाईंका अधिकारहरूलाई उत्साहका केही शब्द भन्नुहोस् । म परमप्रभुको शपथ खाएर भन्छु यदि तपाईं झट्टै बाहिर निस्कनु भएन भने रात हुन अघि कसैले पनि तपाईंलाई सहयोग गर्ने छैन । तपाईंको बाल्यकाल देखिको विपत्तीहरूमा सबभन्दा नराम्रो विपत्ती यो हुनेछ ।”

8 त्यसपछि राजा शहरको फाटकमा गए । त्यत्ति नै बेला राजा फाटकमा सवारी भए भनेर हल्ला चारैतिर फैलियो । यसैले सबै मानिसहरू राजालाई हेर्न आए । अब्शालोमका अनुयायी भएका सबै इस्राएलीहरू भागेर घर गए ।

9 इस्राएलका सबै कुल र परिवार समूहका मानिसहरूले तर्कबितर्क गरे । तिनीहरूले भने, “राजा दाऊदले हामीलाई पलिशती र अन्य शत्रुहरूबाट बचाए । दाऊद अब्शालोमको अधिबाट भागे ।

10 यसैले हामीले अब्शालोमको शासन छान्यौ । तर अहिले अब्शालोम मरे । उ युद्धमा मारिए । यसर्थ हामीले दाऊदलाई फेरि

राजा बनाउनु पर्छ । ”

11 राजा दाऊदले पूजाहारीहरू सादोक र एबीयातारकहाँ खबर पठाए । दाऊदले, “यहूदाका अधिकारीहरूलाई भने । ‘किन तिमीहरू दाऊदलाई राजसिंहासनमा फेरि बसाउन किन अन्तिम परिवार समूह भयौ? हेर, इस्राएलीहरूले राजालाई फर्काएर ल्याउने बारेमा भने, अनि राजाको डेरामा पुगे ।

12 तिमीहरू मेरो एउटै परिवार समूहका भाइहरू हो । तिमीहरू मेरो आफ्नै परिवार छौ । तब किन तिमीहरू राजालाई फर्काएर ल्याउने अन्तिम परिवार भयो ।’

13 अनि आमासालाई भन, ‘तिमी मेरो कुल समूहका हो । यदि मैले तिमीलाई योआबको स्थानमा सेनाको कप्तान बनाइन भने परमेश्वरले मलाई दण्ड दिउन् ।”

14 दाऊदले यहूदावासीहरूको हृदयमा स्नेह पाए यसैले तिनीहरूले एउटै मानिसको रूपमा मत प्रकट गरे । यहूदाका मानिसहरूले राजालाई खबर पठाए । तिनीहरूले भने, “तपाईं र तपाईंका अधिकारीहरू आउनुहोस् ।”

15 तब राजा दाऊद यर्दन नदी आए । यहूदाका मानिसहरू गिलगालमा राजालाई भेट्न आए र उहाँलाई यर्दन नदी पारि लगे ।

16 गेराका छोरा शिमी बिन्यामीन परिवार समूहका थिए । तिनी बहुरीममा बस्थे । शिमीलाई राजा दाऊद भेट्न हतार लाग्यो । शिमी यहूदाका मानिसहरूसँग आए ।

17 झण्डै 1,000 मानिसहरू बिन्यामीन कुल समूहका शिमीसित आए । सीबा शाऊलका नोकर पनि आए । सीबाले 15 छोराहरू र 20 नोकरहरू पनि साथमा ल्याए । यी सबै मानिसहरू यर्दन नदी पुगी राजा दाऊदलाई हेर्न हतारीएका थिए ।

18 ती मानिसहरू यर्दन नदी तरेर राजाका परिवार यहूदामा फिर्ता गराउन गए । मानिसहरूले राजाले जे चाहन्थे त्यही गरे । जब राजा नदी तर्दैथिए, गेराका छोरा शिमी तिनलाई भेट्न आए ।

19 राजाको अधि भुङ्गतिर झुकेर शिमीले भने, “मेरा मालिक, मैले जे गर्ने त्यसलाई भूल नबुझिदिनहोस् । मेरा मालिक राजा, जब तपाईं यरूशलेम छोडेर जानुभयो मैले गरेका कुकर्महरू नसम्झनुहोस् ।

20 मलाई थाहा छ मैले पाप गरें । यही कारणले यूसुफ परिवारबाट तपाईंलाई भेट्ने म पहिलो व्यक्ति हुँ, मेरा मालिक राजा ।”

21 तर सरूयाहका छोरा अबीशैले भने, “शिमी जसले परमपरभुद्धारा चुनिएका राजालाई श्रापे अवश्यै मारु पर्छ ।”

22 दाऊदले भने, “सरूयाहका छोरा म तिमीसित के गरौं? आज तिमी मेरो विरुद्धमा छौ । इस्राएलमा कसैलाई पनि मारु हुँदैन । आज म जान्दछु इस्राएलको राजा म हुँ ।”

23 तब राजाले शिमीलाई भने, “तिमी मर्ने छैनौ ।” राजाले शिमीलाई म तिमीलाई मार्दिन भनि वचन दिए ।

24 शाऊलको नाति मपीबोशेत दाऊदलाई भेट्न आए । राजा गए पश्चात यरूशलेम फर्केर नआइञ्जेल सम्म मपीबोशेतले खुट्टाको वास्ता गरेनन् । दाहरी जुंगा काटेनन् र लुगाफाटा धोएनन् ।

25 जब मपीबोशेतले राजालाई यरूशलेममा भेटे राजाले उनलाई भने, “जब म यरूशलेमबाट जाँदै थिए तँ किन मसँग गइनस्?”

26 मपीबोशेतले जवाफ दिए, “मेरा मालिक राजा, मेरो नोकरले मलाई झुक्कायो । म लङ्गडो भएको हुनाले मैले मेरो नोकर सीबालाई भनें, ‘गधामा जीन लगाम कस म चढेर राजालाई भेट्न जान्छु ।’

27 तर मेरो नोकरले मलाई छक्कायो । तिनीहरूले मलाई धोका दिएर तपाईंलाई भेट्न गए अनि तिनले अधि मलाई गाली गरे । तर मेरो मालिक राजा तपाईं त परमेश्वरका दूत जस्तै हुनुहुन्छ तपाईंलाई जस्तो ठीक लाग्छ गर्नुहोस् ।

28 तपाईंले मेरा बाजेका सबै सन्तानहरूलाई मार्न सक्नु हुन्थ्यो । तर तपाईंले त्यसो गर्नुभएन । तपाईंसँग टेबलमाखान मलाई स्थान दिनुहुन्छ । यसैले तपाईंलाई गुनासो गर्ने मेरो अधिकार छैन ।”

29 राजाले मपीबोशेतलाई भने, “यो भन्दा ज्यादा समस्याहरू मलाई नभन । मैले आदेश दिए: सिबा र तिमीले जमिन भाग गर्नेछौ ।”

30 मपीबोशेतले राजालाई भने, “मेरो मालिक राजा, तपाईं शान्तिसित घर फर्कनुभएको नै यथेष्ट छ । जमीन सीबाले नै लगोस् ।”

31 गिलादीको बंजितले रागलीमबाट आए । तिनी यर्दन नदीदेखि राजासँगै आए । उसले राजासितै नदी पार गर्न साथ दिए ।

32 बंजितले 80 वर्ष पुगेका साह्रै बूढ मानिस थिए । दाऊद महनैममा भएका बखत राजालाई खाना पिना र अन्य सामानहरू तिनैले जुटाइदिए । बंजितले यो कार्य सजिलै गर्न सक्थे कारण तिनी साह्रै धनी थिए ।

33 दाऊदले बंजितलाई भने, “नदी तरेर मसित आऊ । यहीं यरूशलेममा मसित बस म ख्याल राख्ने छु भने ।”

34 तर बंजितले राजालाई भने, “तपाईंलाई थाहा छ म कति वर्ष पुगेँ? म तपाईंसित यरूशलेम जानसक्छु भनेर तपाईंलाई लाग्छ?”

35 म 80 वर्षको मानिस हुँ । म राम्रो र नराम्रो छुट्याउन नसक्ने गरी बूढो भएँ । मलाई खान-पिनको स्वाद थाहा हुँदैन । लोग्ने मानिस र स्त्रीको स्वर छुट्याउन नसक्ने गरी बूढो भएँ । तपाईंले मेरो निम्ति किन दुःख उठाउन चाहानु हुन्छ?

- 36 तपाईंबाट मलाई कुनै कुरा चाहिएको छैन । म तपाईंसित यर्दन नदी पार गर्छु ।
- 37 तर दया गरी मलाई फर्केर आउँन दिनुहोस् । तब म मेरो आफ्नै शहरमा मर्नेछु र मेरो आमा-बाबुको चिहानहरूको छेउमा गाडिनेछु । तर किमहाम तपाईंको सेवक हुनसक्छ; उसलाई तपाईंसँगै लग्नुहोस्, मेरो मालिक राजा । तपाईंको इच्छा अनुसार उसलाई उपयोग गर्न सक्नु हुन्छ ।”
- 38 राजाले जवाफ दिए, “किमहाम मसितै फर्कन्छ । तपाईंको खातिर म उपरति दयालु बन्छु । तपाईंलाई जे पनि म गुण लगाउँछु ।”
- 39 राजाले बंजितलाई म्वाई खाए र आशीर्वाद दिए । अनि राजा र अरु मानिसहरू नदी पार गए । बरसीलै घर फर्किए ।
- 40 राजाले गिलगालको निम्ति यर्दन नदी पार गरे । किमहाम तिनीसितै गए । यहूदाका सबै मानिसहरू र इस्राएलका आधा जनताले दाऊदलाई नदी पार गराए ।
- 41 सबै इस्राएलीहरू राजा कहाँ आए, “हाम्रो दाज्यू-भाईहरू यहूदाका मानिसहरूले तपाईंलाई तपाइका सबै मानिसहरूसितै यर्दन नदी पारि गुप्तमा लिएर भागे । किन?”
- 42 यहूदाका सबै मानिसहरूले इस्राएलीहरूलाई जवाफ दिए, “कारण राजा हाम्रा नजिकका नातेदार हुन् । यसको निम्ति तिमीहरू किन रिसाउँछौ? हामीले राजाको खर्चमा खाना खाएका छैनौं । राजाले हामीलाई कुनै उपहार पनि दिएका छैनन् ।”
- 43 इस्राएलीहरूले जवाफ दिए, “दाऊदको राज्यको बाह्र भागमा दश भाग हामीसँग छ । यसैले तपाईंहरूको भन्दा बढ्ता अधिकार हाम्रो छ । तर तिमीहरूले हामीलाई ध्यान दिएनौं किन? राजालाई ल्याउनु पर्छ भन्ने पहिलो मानिसहरू हामी नै थियौं ।”तर यहूदाका मानिसहरूले इस्राएलीहरूलाई नराम्रो जवाफ दिए । यहूदाका मानिसहरूको वचनहरू ती इस्राएलीहरूको भन्दा ज्यादा कठोर थियौं ।

अध्याय 20

त्यहाँ बिक्रीका छोरा शेबा नाउँ गरेको दुष्ट प्रवृत्तिका बिन्यामीन कुल समूहका एकजना मानिस थिए । शेबाले तुरही फुकेर मानिसहरू भेला गर्ने भए । तब उसले भने, “हामीसित दाऊदको भाग छैन यिशैको छोरामा हाम्रो कुनै अंश छैन इस्राएल, हामी सबै घर जाऔं आफ्नो पालमा ।”

2 यसैले सबै इस्राएलीहरू दाऊदलाई छोडेर बिक्रीका छोरा शेबाकापछि लागे । तर यहूदाका सबै मानिसहरू यर्दन नदी देखि यरुशलेमसम्म बाटोमा राजाका साथ बसे ।

3 दाऊद उनको महल यरुशलेम फर्किएर आए । दाऊदले आफ्ना 10 जना “उप-पत्नीहरूलाई महलको हेरचार गर्नका निम्ति छोडेका थिए । तब दाऊदले ती उप-पत्नीहरूलाई विशेष महलमा राखेका थिए । यो घरको सुरक्षा गरिरहन द्वारपालहरू त्यहाँ थिए । ती स्त्रीहरू नमरिज्जेलसम्म त्यहीं बसे । दाऊदले तिनीहरूका निम्ति भोजनको बन्दोबस्त गरिदिएका थिए, तर शारीरिक सम्बन्ध भने गरेनन् । तिनीहरूले विधुवाको जस्तै जीवन बिताए ।

4 राजाले अमासालाई भने, “यहूदाका मानिसहरूलाई तीन दिन भित्र मलाई भेट्नु भन्नु । अनि त्यहाँ तिमी पनि हुने छौ ।”

5 अमासाले यहूदाका मानिसहरू भेला गर्न गए । तर राजाले दिएको समयभन्दा ज्यादा लगाए ।

6 दाऊदले अबीशैलाई भने, “बिक्रीको छोरा शेबा हाम्रो निम्ति अब्शालोम भन्दा डरलाग्दो हो । मेरा अधिकारीहरूसित शेबालाई पछ्याऊ । शहरको पर्खालमा पर्नु भन्दा अघि उसलाई समात । यदि शेबाले सुरक्षित शहरमा प्रवेश गर्यो भने हामीले त्यसलाई भेट्न सक्दैनौं ।”

7 यसैकारण योआब अनि अबीशै बिक्रीको छोरा शेबाको पिछा गर्न यरुशलेम छोडे । योआबले आफ्ना साथमा करेती, पलेती र अरु सिपाहीहरू लगे ।

8 जब गिबोनका ठूला चट्टानमा योआब र तिनका सिपाहीहरू आए, अमासा तिनीहरूलाई भेट्न आए । योआबले आफ्नो पोषाक लगाएका थिए । योआबले पेटो कसेका थिए अनि म्यानमा तरवार भिरेका थिए । जस्तो योआब अमासालाई भेट्न गए त्यस्तै योआबको म्यानबाट तरवार खस्यो । योआबले तरवार टिपेर हातमा लिए ।

9 योआबले अमासालाई सोधे, “भाइ, जाती नै छौ?”तब योआबले दाहिने हातले अमासाको दाहरी समातेर म्वाई खान खोजे ।

10 अमासाले योआबको देब्रे हातमा भएको तरवार ख्यालै गरेनन् । त्यही मौकामा योआबले तरवारद्वारा अमासाको भुँडी रोपिदिन्छ । अमासाको आन्द्रा भुँडी भुँडभरि हुन्छ । योआबले अर्कोचोटि रोप्न परेन ऊ मरिसकेको थियो । तब योआब र तिनका भाइ अबीशैले बिक्रीको छोरा शेबाको लगातार खोजी गर्छन् ।

11 योआबका एकजना जवान सिपाही अमासाको लाशको छेउमा उभिएका थिए । त्यस जवान सिपाहीले भने, “ज-जसले योआब र दाऊदलाई समर्थन गर्दछौ, तिमीहरू योआबलाई पछ्याऊ ।”

12 अमासाको शरीर बाटोको बीचमा रगतमा मुछिएर लडिरहेको थियो । त्यस जवान सिपाहीलाई लाग्यो कि अमासाको लाश

हेर्न सबै त्यहाँ रोकिए । यसैले उसले लाशलाई बाटोबाट खेततिर पल्टाइदियो । तब उसले यस लाशलाई लुगाले ढाकि दियो ।

13 बाटोबाट अमासाको लाश हटाएपछि मानिसहरू योआबको पछि-पछि लागे । योआबलाई भेटेपछि बिक्रीको छोरा शेबाको खोजीमा लागे ।

14 बिक्रीको छोरा शेबा सबै इस्राएल कुल समूहबाट हुँदै आबेल-बेत-माका तिर लागे । सबै मानिसहरू जम्मा भए अनि शेबाको अनुशरण गरे ।

15 योआब र तिनका मानिसहरू आबेल बेत-माका आए । योआबका सेनाले शहरलाई घेरे । तिनीहरूले पर्खालको छेउमा माटो थुपारे, जसद्वारा पर्खाललाई नाग्न सकियोस् । योआबका मानिसहरूले पर्खालका ढुङ्गाहरू फुटाउन थाले, जसले पर्खाललाई लडाउँन सकियोस् ।

16 तर त्यस शहरमा एउटी ज्ञानी स्त्री थिई । तिनले योआबलाई शहरभित्रबाट कराइन् । तिनले भनिन्, “मेरो कुरा सुन्नुहोस्, योआबलाई यहाँ आउनु भन । म ऊसित कुरा गर्न चाहान्छु ।”

17 त्यस महिलाले कुरा गर्न योआब गए । त्यस महिलाले योआबलाई भनिन्, “तपाईं नै योआब हुनुहुन्छ?” योआबले जवाफ दिए, “ज्यू, म नै हुँ ।” तब त्यस महिलाले भनिन्, “मेरो कुरा सुन्नुहोस् ।” योआबले भने, “म सुन्दैछु ।”

18 तब त्यस महिलाले भनिन्, “पहिले पहिले मानिसहरू भन्ने गर्थे, ‘आबेल-बेतमा सहायता माग जे जस्तो समस्या पनि हल हुन्छ ।’

19 म यस शहरका शान्तिपिरय र राजभक्त मानिसहरूमध्ये एकजना हुँ । इस्राएलको एउटा महत्वपूर्ण शहर नष्ट गर्ने चेष्टामा छौ । किन तपाईं परमप्रभुको सम्पत्ति नष्ट गर्न चाहानु हुन्छ?”

20 योआबले जवाफ दिए, “होइन, मैले केही नष्ट गर्न चाहिरहेको छैन । मैले तिम्रो शहरलाई पनि नष्ट गर्दिन ।

21 तर एपरैमको एकजना मानिस तिम्रो यस शहरमा छ । उसको नाउँ शेबा हो, ऊ बिक्रीको छोरा हो । त्यसले राजा दाऊदको विरुद्धमा जाने चेष्टा गर्यो । त्यसलाई मेरो जिम्मा लगाइदेऊ, म शहर छोडिहाल्छु ।” त्यस महिलाले योआबलाई भनिन्, “ठीक छ । त्यसको टाउको पर्खालबाट तपाईंलाई दिइने छ ।”

22 तब त्यस महिलाले बुद्धिमानी तवरले शहरका सबै मानिसहरूलाई भनिन् । मानिसहरूले बिक्रीको छोरा शेबाको टाउको छिनाए । त्यसपछि पर्खालबाट शेबाको टाउको योआबको निम्ति हुत्याइदिए । त्यसपछि योआबले तुरही फुके अनि सेनाहरूले शहर छोडे । सिपाहीहरू घर गए, अनि योआब यरुशलेममा राजाकहाँ गए ।

23 योआब इस्राएली सेनाका कप्तान थिए । यहोयादाका छोरा बनायाहाले करेती र पलेतीहरूका सेनापति थिए ।

24 अदोनिराम ती कठिन काम गर्न बाध्य गरिएका मानिसहरूका नाईके थिए । अहीलूदका छोरा यहोशापात इतिहासकार थिए ।

25 शेबा सचिव थिए । सादोक र एबीयातार दुवै पूजाहारी थिए ।

26 अनि याइरी ईराचाहि दाऊदका मुख्य सल्लाहाकार थिए ।

अध्याय 21

दाऊद राजा भएको समयमा अनिकाल लाग्यो । यस्तो भोकमारी तीन वर्षसम्म रह्यो । दाऊदले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे अनि परमप्रभुले जवाफ दिनु भयो । परमप्रभुले भन्नु भयो, “शाऊल र तिनका परिवार हत्या हुनाले गर्दा यस्तो परिस्थिति झेल्नु परेको हो । शाऊलले गिबोनीहरू मारेकोले गर्दा यो अनिकाल लागेको हो ।”

2 (गिबोनीहरू इस्राएली थिएनन् । तिनीहरू त अमोरीहरू समूहका थिए । इस्राएलीहरूले गिबोनीहरूलाई केही घात नगर्ने वचन दिएका थिए । तर शाऊलले गिबोनीहरूलाई मार्न चाहे कारण थियो शाऊलको इस्राएली र यहूदाप्रति ज्यादा झुकाव ।) राजा दाऊदले गिबोनीहरूलाई भेला गराए र कुरा गरे ।

3 दाऊदले गिबोनीहरूलाई भने, “म तिमीहरूको निम्ति के गर्न सक्छु? इस्राएलको पापलाई कसरी धुँदा तिमीहरूले परमप्रभुका मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिन सक्छौ?”

4 गिबोनीहरूले भने, “शाऊलका परिवारले गरेको कार्यको मूल्य चुकाउने त्यति सुन चाँदी छैन । अनि हामीलाई कुनै पनि मानिसको हत्या गर्ने अधिकार छैन ।” दाऊदले भने, “ठीक छ, म तिमीहरूको निम्ति के गर्नसक्छु?”

5 गिबोनीहरूले राजा दाऊदलाई भने, “शाऊलले हाम्रो विरुद्ध योजना बनायो । इस्राएलमा बस्ने हाम्रा सबै मानिसहरूलाई खतम गर्न चाहेको थियो ।

6 दया गरि शाऊलका सातै छोराहरू हामीलाई दिनुहोस् । शाऊल परमप्रभुले छान्नु भएको राजा थिए । यसैले हामी उसका छोराहरूलाई शाऊलको गिबा पर्वतमा परमप्रभुको अगाडि झुण्ड्याउँछौं ।” राजा दाऊदले भने, “ठीक छ, म तिनीहरू तिमीलाई सुम्पिदिनेछु ।”

- 7 तर राजाले जोनाथनको छोरा मपीबोशेतलाई बचाए । जोनाथन शाऊलका छोरा थिए । परमप्रभुको साक्षी राख्दै दाऊदले जोनाथनलाई वचन दिएका थिए । यसैले राजाले मपीबोशेतलाई तिनीहरूबाट आघात पार्नबाट बचाए ।
- 8 दाऊदले आरमोनी र मपीबोशेततिनीहरूलाई सुम्पिए । तिनीहरू शाऊलका र रिश्पाका छोराहरू थिए । शाऊलकी एउटी छोरी मेराब नाउँकी थिई । महोलाका बंजितका छोरा अद्रीएलसँग शाऊलकी उक्त छोरीको विवाह भएको थियो । यसैले दाऊदले मेराब र अद्रीएलका पाँच जना छोराहरू लिए ।
- 9 दाऊदले यी सातैजनालाई गिबोनीहरूलाई दिए । गिबोनीहरूले ती सातैजनालाई गिबा पर्वतमा परमप्रभुको अघि फाँसी दिए । ती सातैजना सँगै मरे । जाँको फसल काट्नुभन्दा एक दिन अघि उनीहरूलाई मारियो ।
- 10 रिस्पा, एयाइकी छोरीले भाडरा आफ्नै निम्ति चट्टानमाथि राखिन् । भाडरा चट्टानमाथि फसल काटिने शुरू देखि लिएर वर्षाको शुरू नहुञ्जेल सम्म बसिन् । रिश्पाले रात दिन मृत्यु शरीरको ख्याल गरिन् । दिन समयमा कुनै चराहरूलाई लाशको छेउमा आउँन दिइन् रातमा पनि तिनले जङ्गली जनावरहरूलाई लाशको छेउमा आउँन दिइन् ।
- 11 मानिसहरूले दाऊदलाई रिश्पाको यस्तो गति-विधीमाथि सबै जानकारी गराए ।
- 12 तब दाऊदले याबेश गिलादको मानिसहरू शाऊल र जोनाथनका हड्डीहरू ल्याए पछि याबेशक मानिसहरूले तिनीहरूको शरीर बेत-शानका सार्वजनिक ठाउँबाट चोरेर ल्याए, जहाँ पलिशतीहरूले शाऊल र जोनाथनलाई मारे पछि गल्बिम झुण्डाएका थिए ।
- 13 दाऊदले याबेश गिलादबाट शाऊल र जोनाथनका हड्डीहरूल्याए । जो सातजना झुण्डायाइएका थिए उनीहरूका लाशहरू पनि पाए ।
- 14 बिन्यामीन क्षेत्रमा शाऊल र जोनाथनका हड्डीहरू तिनीहरूले गाडे । शाऊलका पिता किशको चिहानको नजिक सुरुडमा मानिसहरूले गाडे । राजाको आदेश अनुसार तिनीहरूले काम गरे । तब परमेश्वरले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नुभयो ।
- 15 पलिशतीहरूले इस्राएलसँग अर्को युद्ध शुरू गरे । दाऊद र तिनका मानिसहरू पलिशतीहरूसँग युद्ध गर्न गए । तर दाऊद साह्रै कमजोर र थकित थिए ।
- 16 इशबि-बेनोब रपाईम जातिका थिए । इशबि-बेनोबको भालाको ओजन 300 शेकेलको थियो । उसको नयाँ तरवार पनि थियो । उसले दाऊदलाई मार्ने कोशिश गर्यो ।
- 17 तर सरूयाहका छोरा अबीशैले त्यस पलिशतीलाई मारेर दाऊदको ज्यान बचाए । तब दाऊदका मानिसहरूले दाऊदसँग प्रतिज्ञा गरे । उनीहरूले तिनलाई भने, “तपाईं अबदेखि हामीसँग युद्ध गर्न जानुहुने छैन । यदि जानुभयो भने, इस्राएलले साह्रै ठूलो नेता हराउने छन ।”
- 18 पछि, अर्को एउटा युद्ध गोबमा पलिशतीहरूसँग भयो । हूशाका सिब्वकैले त्यहाँ एउटा रपाईम वंशी सफको हत्या गरे ।
- 19 फेरि पछि गोबमा पलिशतीहरूसँग युद्ध भयो । बेतलेहेम याईर गिबका छोरा एल्हनानले गातको गोल्थत गित्तिका भाई लहमीलाई मारे उसको भाला जुलाहाको लुगा बुन्ने डण्डा जत्रो ठूलो थियो ।
- 20 गातमा अर्को युद्ध भयो । त्यहाँ एउटा ठूलो मान्छे थियो । त्यस मान्छेको दुवै हातमा 6-6 वटा औंला थिए र खुट्टामा पनि 6-6 वटा औंला गरेर जम्मा
- 24 औला थिए । त्यो मानिस पनि रिपाइम वंशकै थियो ।
- 21 त्यो मानिसले इस्राएलीलाई धम्की दियो र तिनीहरूको खिल्ली उडायो । तर जोनाथनले त्यस मानिसको हत्या गरे । जोनाथन चाहिँ दाऊदका भाइ शिमीका छोरा थिए ।
- 22 यी चारैजना मानिसहरू गातको रपाईमका थिए । तिनीहरू दाऊद र तिनका मानिसहरूद्वारा मारिए ।

अध्याय 22

परमप्रभुले दाऊदलाई शाऊल र तिनका अन्य शत्रुहरूबाट सुरक्षित राख्नुभएको बेला दाऊदले गाएको स्तुति गीत यस्तो छ ।

- 2 परमप्रभु मेरो चट्टान मेरो किल्ला मेरो निर्भयस्थल हुनुहुन्छ ।
- 3 उहाँ नै मेरो परमेश्वर, मेरो बचाउँको निम्ति म चट्टानमा दौडन्छु परमेश्वर मेरो सुरक्षा कवच उहाँको परमशक्तिले मलाई बचाउँछ परमप्रभु मेरो शरणस्थल हुनुहुन्छ मेरो सुरक्षाको स्थान, मेरो उच्च टाकुरामा निर्दयी शत्रुहरूबाट मलाई बचाउँनुहुन्छ ।
- 4 तिनीहरूले मेरो खिल्ली उडाए तर मैले सहायताको निम्ति परमप्रभुलाई पुकारें, अनि म मेरा शत्रुहरूबाट सुरक्षित रहें ।
- 5 मेरा शत्रुहरूले मलाई मार्न पर्खिरहेका छन् । मृत्युको छालहरू मेरा वरिपरि छन् । धेरै बाढले म खल्बलिएँ विपत्तिले मलाई

व्याकुल बनायो । बाढीले मलाई मृत्यु स्थानमा लगिरहेको थियो ।

6 चिहानको साङ्गलोलो म बेहिरए मृत्युको पासो मेरो अधिल्लिर पर्यो

7 हो, मैले परमपरभुलाई पुकारें जब म खतरामा थिए, मैले परमेश्वरलाई पुकारें । परमेश्वर उहाँको मन्दिरमा हुनुहुन्थ्यो । उहाँले मेरो आवाज सुन्नु भयो । मेरो सहायताको चिच्याई उहाँले सुन्नु भयो ।

8 पृथ्वी हल्लियो, भुईँचालो गयो आकाशको आधार हल्लियो किन? किनभने परमपरभु रिसाउनु भएको थियो ।

9 परमेश्वरको नाकबाट धूवाँ निस्क्यो मुखबाट बलिरहेको ज्वाला निस्क्यो उहाँबाट आगोको भुङ्ग्रो निस्क्यो ।

10 परमपरभु आकाश च्यातेर तल आउनुभयो! उहाँ बाक्लो कालो बादलमा उभिनुभयो!

11 उहाँ उड्ने दूतहरूमाथि हावामा उडिरहनु भएको थियो ।

12 परमपरभुले कालो बादललाई तम्बू जस्तै आफूलाई बेर्नुभयो उहाँले बाक्लो बादलबाट पानी जम्मा गर्नुभयो ।

13 उहाँको अधि बल्दै गरेको आगो जस्तै बत्ती बाल्यो ।

14 परमपरभु स्वर्गबाट गर्जनु भयो! र अति उच्च परमेश्वरको चर्को स्वर सुनियो ।

15 परमपरभुले आफ्ना काँडहरू हान्नुभयो र आफ्ना शत्रुहरूलाई छरपस्ट पारिदिनुभयो । परमपरभुको चट्याङ्द्वारामानिसहरू साहरै डराए ।

16 परमपरभु, तपाईं जोडले बोल्नुहुँदा शक्तिशाली हावा तपाईंको मुखबाट बह्यो र पानी जति सबै पन्छियो यसैले हामीले समुद्रको फेदलाई देख्न र धर्तीको आधारलाई देख्न सक्ने भयौं ।

17 परमपरभुले मलाई सहायता गर्न माथिबाट तल आइपुग्नुभयो परमपरभुले गहिरो पानीबाट समातेर मलाई बाहिर निकाल्नु भयो ।

18 मेरा शत्रुहरू मभन्दा बलिया थिए तिनीहरूले मलाई घृणा गर्थे मेरो लागि शत्रुहरू बलिया थिए यसैले परमेश्वरले मलाई बचाउँनुभयो ।

19 म विपत्तिमा थिएँ अनि मेरा शत्रुहरूले मलाई हमला गरे । तर परमपरभुचाहिँ मेरो पक्षमा त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो!

20 परमपरभुले मलाई माया गर्नुहुन्छ यसैले उहाँले मलाई बचाउनु भयो । उहाँले मलाई सुरक्षित स्थानमा पुर्याउनु भयो ।

21 परमपरभुले मलाई पुरस्कृत गर्नुहुन्छ कारण मैले सत्यकार्य गरेँ मैले कुनै नराम्रो कार्य गरिन, यसैले उहाँले मलाई राम्रै गर्नुहुन्छ ।

22 के कारण मैले परमपरभुको आज्ञा पालन गरेँ भने । मेरो परमेश्वरको विरुद्ध मैले पाप गरिनँ ।

23 म सधैं परमपरभुको निर्णयलाई ध्यान दिन्छु म उहाँको नियमलाई पालन गर्छु

24 उहाँको अधि म पवित्र र निर्दोष रहन्छु ।

25 यसैले परमपरभुद्वारा म पुरस्कृत हुनेछु । किन? किनभने मैले ठिकबाहेक केही गरिन! उहाँले देख्नुहुन्छ, मेरा राम्रा कार्यहरू यसैले उहाँले मेरो भलाई गर्नुहुन्छ ।

26 यदि कसैले तिमीलाई साँच्चै प्रेम गर्छ तब तिमीले पनि उसलाई साँच्चो प्रेम देखाउनु पर्छ । कोही व्यक्ति तिम्रो निम्ति विश्वासी छ भने तिमी पनि तिनीहरूमा विश्वासी रहने छौ ।

27 परमपरभु, तपाईं असल र पवित्र हुनुहुन्छ जो साँच्चै असल र पवित्र हुनेको निम्ति तर, जो खराब छ उसको निम्ति तपाईं चतुर हुनुहुन्छ

28 परमपरभु, तपाईंले दीन हिन मानिसहरूको सहायता गर्नुहुन्छ तर अहङ्कारीको धज्जी उडाउनुहुन्छ ।

29 परमपरभु, तपाईं मेरो आलोक परमपरभुको ज्योतिले मेरा अँध्यारो भाग्नेछ ।

30 तपाईंको सहयोगले परमपरभु म सिपाहीहरूसित दौडन सक्छु परमेश्वरको सहायताले म शत्रुहरूको किल्ला र पर्खाल नाघ्नसक्छु ।

31 परमेश्वरको बाटो ठीक छ परमपरभुको वचनको कसी लगाइयो उहाँलाई पछ्याउँने मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ

32 परमपरभु भन्दा अर्को ईश्वर छैन हाम्रा परमपरभु भन्दा अर्को सुरक्षित स्थान कतै छैन ।

33 परमेश्वर नै मेरो बलियो किल्ला हुनुहुन्छ । उहाँले पवित्र मानिसहरूको सहायता गर्नुहुन्छ जो उहाँको बाटोमा हिँड्छन ।

34 परमेश्वरले जरायो दौडिएको गतिमा मलाई सहायता गर्नुहुन्छ । उहाँले उच्च स्थानहरूमा मलाई दृढ बनाउनु हुन्छ ।

35 परमेश्वरले मलाई युद्धको तालिम दिनुहुन्छ यसैले मेरा हातले काँसको धनु झुकाउँनसक्छु ।

36 परमेश्वर, तपाईंले मलाई रक्षा गर्दै विजयी तुल्याउनु हुन्छ मेरो शत्रुलाई पराजय बनाउनु हुन्छ

37 मेरा गोडा बलिया बनाई कुनै धरमर नगरी बेस्सरी दौडनसक्छु

38 म मेरा शत्रुहरूलाई नष्ट नगरीञ्जेल सम्म फर्केर आउँदिन!

- 39 मैले शत्रु नष्ट पारे । तिनीहरूलाई हराएँ! तिनीहरू फेरि उठ्न सक्दैनन् मेरा शत्रुहरू मेरा शरणमा परे ।
- 40 परमेश्वर, तपाईंले मलाई युद्धको निम्ति शक्तिशाली बनाउनु भयो तपाईंले शत्रुहरूलाई मेरो समक्ष भगाउनुभयो ।
- 41 तपाईंले मलाई शत्रुको गर्दनमा हान्ने मौका दिनुभयो, अनि मैले छिनाएँ ।
- 42 मेरा शत्रुहरूले सहायताको अपेक्षा राखे तर तिनीहरूले कुनै सहायता पाएनन् तिनीहरूले परमप्रभुतिर पनि आशा गरे तर कुनै जवाफ पाएनन् ।
- 43 मैले शत्रुलाई धूलोपिठो हुनेगरी ठटाएँ तिनीहरू धूलो जस्तै भुँइमा परे गल्लीको हिलो टेके जस्तै मैले तिनीहरूलाई किचिमिची पारें ।
- 44 तपाईंले मेरो बिरुद्ध उठेका मानिसहरूबाट मलाई बचाउँनु भयो । तपाईंले मलाई राष्ट्रको शासक बनाउनु भयो मैले नचिनेका मानिसहरूले पनि अहिले मेरो सेवा गर्दछन् ।
- 45 विदेशी मानिसहरूले मलाई मान्छन्! जब तिनीहरूले मेरो आदेश सुन्छन्, तिनीहरूले आज्ञा गरिरहाल्छन् । विदेशीहरू मसित डराउँछन् ।
- 46 विदेशीहरू डरले कमजोर हुनेछन् । लुकेका ठाउँबाट डरले काम्दै बाहिर निस्कन्छन् ।
- 47 परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ; म मेरो चट्टानको स्तुति गाउँछु परमेश्वर उच्च हुनुहुन्छ । उहाँ नै मेरो चट्टान अनि मेरो रक्षक हुनुहुन्छ ।
- 48 उहाँ नै परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसले मेरा शत्रुहरूलाई दण्डित तुल्याउनुहुन्छ मानिसहरूलाई मेरा शासनको अधिनमा राख्नुहुन्छ ।
- 49 परमेश्वर, तपाईंले मलाई शत्रुबाट बचाउनु भयो! जो मेरो बिरुद्धमा उठे, तिनीहरूलाई पराजित गराउन मलाई सहयोग पुर्याउनु भयो निर्दयीहरूबाट मलाई बचाउनु भयो ।
- 50 परमप्रभु, यही कारणले म राष्ट्रको बीचमा तपाईंको गुण गाउँछु यही कारणले म तपाईंको स्तुति गीत गाउँछु ।
- 51 परमप्रभुले उहाँको राजालाई विजयी गराउन सहायता गर्नुहुन्छ । परमप्रभुले चुन्नु भएको राजालाई परे म गर्नुहुन्छ । उहाँ दाऊद र तिनका सन्तानप्रति सदा-सर्वदा दयालु हुनुहुन्छ ।

अध्याय 23

यी दाऊदका अन्तिम वचनहरू यिनै, यिशैका छोरा दाऊदको सन्देश हो यो । यो सन्देश तिनैको हो-जसलाई परमेश्वरले महान् बनाउनुभयो, जो याकुबको परमेश्वरद्वारा छानिएका राजा जो इस्राएलको मधुर गीतका गायक ।

- 2 परमप्रभुको आत्मा मेरो बोल्नु भयो । उहाँका वचनहरू मेरो मुखमा थिए ।
- 3 इस्राएलको परमेश्वरले भन्नु भयो । इस्राएलको चटानले मलाई भन्नुभयो, "जसले मानिसलाई न्यायपूर्वक शासन गर्छ, जसले परमेश्वरको सम्मान दिएर शासन गर्छ,
- 4 त्यस्ता व्यक्ति हुनेछ र्स्योदय जस्तै; बादल नभएको बिहान जस्तै; पानी परेपछिको घाम जस्तै-जुन पानीले धर्तीमा कलिला घाँस उमार्छ ।"
- 5 परमेश्वरले मेरा परिवारलाई शक्तिशाली र सुरक्षित बनाउनुभयो । उहाँले मसँग सधैंको निम्ति करार गर्नुभयो । परमेश्वरले त्यो करार अनुमोदन गर्नु भयो र राम्रो बनाउनु भयो । अनि उहाँले मलाई विजय दिनुहुन्छ । म जे इच्छा गर्छु उहाँले त्यही पुर्याइदिनु हुन्छ ।
- 6 तर दुष्ट मानिसहरू काँडा जस्तै हुन् मानिसले काँडा समात्दैनन् बरु कतै फ्याँक्छन् ।
- 7 यदि कसैले त्यसलाई छोयो भने त्यसले भालाले जस्तै घोच्छ त्यो भाला काठको होस् कि फलामको साँच्चै, ती मानिसहरू काँडा जस्तै हुन् । तिनीहरूलाई आगोमा फ्याँकिन्छ र जलेर खारानी बन्छन् ।
- 8 तहकमोनि योशैबशेबेतका अधिकारमा भएका सिपाहीका नामहरू यसप्रकार छन । दाऊदका योशैबशेबेत तीनजना वीरहरूका कप्तान थिए । योशैबशेबेतले एकैचोटिमा 800 मानिसहरूलाई मारे ।
- 9 दोस्रो अहोहीबाट दोदोका छोरा एलाजार थिए । तीनजना वीरहरू मध्ये एलाजार एकजना थिए तिनी दाऊदसित थिए जब तिनीहरूले पलिशतीहरूलाई मुकाबिला गरेका थिए जो युद्धका निम्ति जम्मा भए तर इस्राएली सैनिकहरू पछि हटे ।
- 10 एलाजारले आफू नथाकुन्जेल पलिशतीहरूसँग सामना गरे । तिनले हातमा तरवार मुठ्याएर लडी नै रहे । परमप्रभुले त्यस दिन इस्राएलीहरूलाई ठूलो विजय गराइदिनु भयो । एलाजार एकलैले विजय प्राप्त गरेपछि मानिसहरू आएका थिए, र आउनुको एक मात्र कारणचाहिँ एलाजारले मारेका शत्रुपक्षका सेनाहरूबाट मालसमान लुट्नु मात्र थियो ।
- 11 अर्का थिए हरार निवासी आग्रीका छोरा शम्मा । पलिशतीहरू एकबद्ध भएर लडन आएका थिए । दालको खेतमा युद्ध लडे पलिशतीहरूले । पलिशतीहरूले मानिसहरूलाई भगाए ।

- 12 तर शम्मा खेतको मध्यभागमा उभिएर सामना गरे । तिनले पलिशतीहरूलाई हराए । त्यस दिन पनि परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई ठूलो विजय गराउनुभयो ।
- 13 एकपल्ट, दाऊद अदूलामको ओढारमा थिए अनि पलिशती सैनिकहरू चाहिँ तल रपाईम बेंसीमा थिए । दाऊदका तीस वीर सैनिकहरूमध्ये तीन जनाचाहिँ घसिरंदै दाऊद भएको गुफामा आए ।
- 14 अर्को एकचोटि, दाऊद किल्लामा थिए अनि एकसमूह पलिशती सैनिकचाहिँ बेतलेहेममा थिए ।
- 15 दाऊदले उसको शहरको पानी पिउनलाई एकदमै इच्छा गरे । दाऊदले भने, “म आशा गर्छु कसैले मलाई बेतलेहेम शहरछेउको इनारबाट खाने पानी ल्याइदिओस् भन्ने इच्छा गर्छु।”
- 16 तर ती तीन वीरहरू पलिशती फौजको सामना गर्दै अघि बढे र बेतलेहेम शहरको फाटक छेउमा भएको इनारबाट पानी ल्याएर दाऊदलाई दिए । तर दाऊदले उक्त पानी खान मानेनन् । तिनले परमप्रभुलाई चढाएको पानी जस्तै भुईँमा घोप्‍टाए ।
- 17 दाऊदले भने, “परमप्रभु, म यो पानी खान सक्दिन । यदि यो पानी खाँ भने, जसले प्राणको वास्ता नगरी पानी ल्याए, उनीहरूको रगत खाएको बराबर हुन्छ ।” यही कारणले दाऊदले उक्त पानी खान चाहेनन् । यस्तै धेरै बहादुरीपूर्ण कामहरू गरेका थिए ती तीनजना वीरहरूले ।
- 18 सरूयाहाका छोरा, योआबका भाइ अबीशै थिए अबीशै तीसजना वीरहरूका अगुवा थिए । अबीशैले आफ्नो भाला प्रयोग गरेर 300 शत्रुहरूलाई मारे ।
- 19 ती 30 जना वीरहरू मध्ये अबीशै सब भन्दा प्रसिद्ध भए । तिनीहरूका नेता भए यद्यपि तिनीहरू तिनमा बराबरी ख्याति हुन सकेन ।
- 20 यहोयादाका छोरा बनायाह पनि एकजना शक्तिशाली मानिस थिए । उनी कब्सेलवासी थिए । बनायाहले धेरै ठूला ठूला बहादुरी कार्य गरेका थिए । बनायाहले मोआबको अरियलका दुइजना छोरालाई मारेका थिए । बनायाहले एउटा सिंह मारेका थिए । हिउ परेको समयमा सिंह एउटा जमिन भित्रको खाडलमा थियो ।
- 21 बनायाहले एउटा ठूलो शरीर गरेको मिश्री सेनालाई मारे । मिश्रीको हातमा भाला थियो । तर बनायाहको हातमा एउटा लौरो थियो । बनायाहले त्यस मिश्रीको हातबाट भाला खोसे अनि त्यही भालाले त्यो मिश्रीलाई मारे ।
- 22 यहोयादाका छोरा बनायाहले यस्ता धेरै बहादुरीपूर्ण कार्य गरे । बनायाह पनि ती तीनजना वीरहरू जस्तै थिए ।
- 23 बनायाह त अझ ती तीसजना वीरहरूभन्दा ज्यादा प्रसिद्धि थिए । तर पनि उनी ती तीनजना वीरहरूका सदस्य बनेनन् । बनायाहलाई दाऊदले आफ्ना अंगरक्षक कप्तान बनाए ।
- 24 योआबका भाइ असाहेल ती तीस जना वीरहरूमध्ये एक थिए । ती तीस जना वीरहरूको समूहमा अन्य वीरहरू यसप्रकारका थिए: बेतलेहेमका दोदोका छोरा एल्हानान्,
- 25 हेरोदाका शम्मा, हेरोदका एलीका,
- 26 बेतपेलेतका हेलेस, तकोइका इक्केशका छोरा ईरा,
- 27 अनातीतका छोरा अबीएजेर, हुशातका मबून्ने,
- 28 अदोही सल्मोन, नतोपाका महरै,
- 29 नतोपाका बानाका छोरा हेलेब, गिबाका बिन्यामीन परिवार समूहको रीबैका छोरा इत्तै,
- 30 पिरातोनका बनायाह, गाशका खोल्वाहरूका हिददै,
- 31 बेत-अराबाका अबी-अल्बोन, बहूरीमका अजमावेत,
- 32 शाल्बोनका एल्याहबा, गिजोनी योशेनहरारी, शम्माका छोराहरू जोनाथन,
- 33 हरारी शम्मका छोरा; हरारी शरारका छोरा अहीआम;
- 34 मकातीका आहसबैका छोरा एलीपेलेत, गिलोनी अहीतोपेलका छोरा एलीआम,
- 35 कर्मेलका हेस्रो, अर्बी पारै,
- 36 सोबाका नातानका छोरा यिगाल, गादी बानी,
- 37 अम्मानी सेलेक, बेरोतका नहरै (नहरैले सरूयाहाका छोरा योआबको हतियार बोक्ने थिए);
- 38 येतरी ईरा; येतरी गारेब;
- 39 अनि हित्ती उरियाह । जम्मा मिलाउँदा

परमप्रभु फेरि एकपल्ट इस्राएलसित रिसाउनु भयो । परमप्रभुले दाऊदलाई इस्राएलीहरूको बिरोधी बनाइदिनु भयो । दाऊदले भने, “इस्राएल र यहूदाका मानिसहरू कति छन् गन्ती गर ।”

2 राजा दाऊदले सेनाका कप्तान योआबलाई भने, “इस्राएलको दानदेखि बेशेबासम्मका सबै वंश परिवार समूहका बीचमा गएर मानिसहरू कति छन् गन्ती गर । त्यसपछि कति मानिस छन् भनेर मलाई थाहा हुनेछ ।”

3 तर योआबले राजालाई भने, “परमप्रभु परमेश्वरले तपाईंलाई 100 गुणा ज्यादा मानिस दिए र आशीर्वाद दिउन् । अनि तपाईंका आफ्नै आँखाले ती सबै घटेको देख्न पाओस् । तर तपाईं किन यसो गर्न चाहानु हुन्छ?”

4 राजा दाऊदले योआब र सेनाका कप्तानहरूलाई कडाईका साथ जनगणना गर्ने आदेश दिए । यसैले योआब र सेनाका कप्तानहरू इस्राएलमा जनगणना गर्न राजाबाट विदा लिएर गए ।

5 तिनीहरूले यर्दन नदी पार गरे । तिनीहरूले अरोएरमा डेरा हाले । तिनीहरूको डेरा शहरको दाहिने भागतिर थियो । (शहर गाद बेंसी बीचमा अवस्थित छ र याजेरतिर लाग्ने बाटोकै छेउमा पर्छ ।)

6 तब तिनीहरू गिलाद र ताहतीम होदशीतिर गए । फेरि तिनीहरू उत्तरतिरको दान, यान अनि सीदोनतिर लागे ।

7 सोरको किल्ला पनि पुगे । हिक्वी र कनानीहरूका सबै शहरहरू भ्याए । त्यसपछि दक्षिणतिर बेशेबा यहूदाको दक्षिणी क्षेत्रसम्म गए ।

8 यसरी देशको सबै क्षेत्र भ्याउन तिनीहरूलाई नौ महीना 20 दिन लाग्यो । नौ महीना 20 दिन बिताए पछि तिनीहरू यरूशलेम फर्किए ।

9 योआबले राजालाई मानिसहरूको सची बुझाए । इस्राएलमा जम्मा 8,00,000 मानिसहरूले तरवार चलाउन सक्ने रहेछन् । त्यसरी नै यहूदामा पनि 5,00,000 मानिस रहेछन् ।

10 जनगणना गरिसकेपछि दाऊदलाई लाज भयो । दाऊदले परमप्रभुलाई भने, “मैले नगर्ने काम गरेर ठूलो पाप गरें! परमप्रभु, म बिन्ती गर्छु मेरो पाप कार्यलाई क्षमा गरिदिनुहोस् । मैले ठूलो मूर्खता गरें ।”

11 जब भोलिपल्ट बिहान दाऊद उठे, त्यस बेलासम्म दाऊदको गाद अगमवक्ता कहाँ परमप्रभुको वचन आइसकेको थियो ।

12 परमप्रभुले गादलाई भन्नु भयो, “दाऊदलाई गएर भन, ‘परमप्रभु के भन्नुहुन्छ भने: म तीनवटा विकल्प दिन्छु । त्यसमध्ये कुनै एउटालाई छान्नु जो म गर्नेछु ।”

13 गाद गएर दाऊदलाई भने, “कुनै तीनवटा मध्ये एउटा छान्नु: 1-तपाईं र तपाईंको देशमा सात वर्ष सम्म अनिकाल लाग्नेछ । 2-तपाईंका शत्रुहरूले तपाईंलाई तीन महीनासम्म खेदने छन् । 3-देशमा तीन दिनसम्म महामारी फैलिनेछ । विचार गरेर कुनै एउटा छान्नुहोस् । जसमा म परमप्रभुलाई तपाईंको इच्छा जनाउन सकूँ । यसैको निम्ति परमप्रभुले मलाई तपाईंकहाँ पठाउनु भएको हो ।”

14 दाऊदले गादलाई भने, “म साँच्चै नै अप्ठेरोमा परें । तर परमप्रभु साह्रै दयालु हुनुहुन्छ । यसैले हामीलाई परमप्रभुले जे दण्ड दिए पनि हुन्छ । तर मानिसहरूले चाहि दण्डित नतुल्याओस् ।”

15 यसैले परमप्रभुले इस्राएलमा महामारी फैलाइदिनु भयो । महामारी फैलिन बिहानदेखि शुरू भएर तोकेको समय नभइजेल थामिएन । दानदेखि बेशेबासम्म 70,000 मानिसहरू मेर ।

16 स्वर्गदूतले यरूशलेम नष्ट पार्नलाई आफ्ना हात उठाए तर परमप्रभुले यो नराम्रो कुरा भएकोमा दुःखित हुनु हुन्थ्यो । यसकारण परमप्रभुले स्वर्गदूतलाई मानिसहरू नष्ट गरेको देखी भन्नु भयो, “अब भयो । अब अझ ध्वंश नहोस्, हात थाम ।” परमप्रभुको दूत यबूसी अरौनाका खलाको छेउमा थिए ।

17 दाऊदले स्वर्गदूतले मानिसहरूलाई मारेको देख्यो । दाऊदले परमप्रभुलाई भने, “मैले पाप गरें! मैले अपराध गरें । अनि यी मानिसहरूले मेरो आज्ञा पालन गरे, तिनीहरूले मलाई भेडाले झै पछ्याए । तिनीहरूको कुनै अपराध छैन । दया गरी मेरा पिताका सन्तानहरूलाई र मलाई दण्ड दिनुहोस् ।”

18 त्यस दिन गाद दाऊदकहाँ गए । गादले भने, “यबूसी अरौनाको खलामा परमप्रभुका निम्ति एउटा वेदी बनाउनुहोस् ।”

19 दाऊदले गादको सुझाव माने । परमप्रभुले के चाहनु हुन्थ्यो दाऊदले त्यही गरे । दाऊद अरौनालाई भेट्न गए ।

20 अरौनाले दाऊद र तिनका अधिकारीहरू आउँदै गरेको देखे । अरौनाले शिर झुकाएर प्रणाम गरे ।

21 अरौनाले भने, “मेरा मालिक राजा मेरोमा किन पाल्नुभयो?” दाऊदले जवाफ दिए, “म तिम्रो खला किन्न भनेर आएको हुँ । म त्यहाँ परमप्रभुको निम्ति वेदी बनाउँछु । तब यो महामारी बन्द हुन्छ ।”

22 अरौनाले दाऊदलाई भने, “मेरो मालिक राजा बलिदान चढाउनको निम्ति तपाईंले जे लगे पनि हुन्छ । होमबलिको निम्ति मसँग गोरुहरू छन्, दाउराका निम्ति दाईँ गर्ने काठ र जुवा लानुहोस् ।

23 राजा, मसँग भएका सबै लग्नुहोस् ।” परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तपाईंसँग खुशी रहन् ।”

24 तर राजाले अरौनालाई भने, “होइन! म तिमीलाई साँचो भन्छु, म त्यस भूमिको पैसा दिन्छु । परमप्रभु परमेश्वरलाई

बिनामूल्यको म केही पनि होमबलि चढाउँदिनँ । "यसैले दाऊदले खला र गोरूहरूको मूल्य चाँदीको 50 शेकेल बुझाए ।

25 त्यसपछि दाऊदले परमप्रभुको निम्ति एउटा वेदी त्यहाँ बनाए । दाऊदले होमबलि र मेलबलिहरू चढाए । परमप्रभुले उनले देशको निम्ति गरेको प्रार्थना स्वीकार गर्नुभयो । परमप्रभुले महामारीको प्रकोपबाट इस्राएललाई बचाउनु भयो ।

For other languages please go to www.wordproject.org